

Cengiz Okçu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

09.11.2021

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cengiz Okçu

Eserleri:

Adı Bende Kalsın

Bütün seslerin titremesini dinledim,
Bütün gözlerin yaşlarını tattım.
Bütün ellere inat, ellerimi yaktım.
Hiçbir farkları yoktu birbirlerinden,
Adları dışında.

Düşlere gülüşler kattım.
Zamana bir düğüm attım,
Çiçekler saçtım...
Birim zamanı aşk olan maliyetsiz ("an"lar) yaşadım.
Belki de maliyetleri vardı da ben bilmedim.
Fiyatına zam geldi şimdi, aşk(sızlanmanın)
Ee tabi birazda hüzn-ü baht geldi kapıma
Sonradan sonraya.

Bana gelen bütün kapıları kilitledim.
Ama yinede girdi odama, buldu beni.
Katlanmak gerek;
Nede olsa aşkı adı,
Ne yapsa yeriye.
Bilmez miydi bir gün biteceğini
"Bakarkör" değil miydi nede olsa.

Sonra bazı yüzler tanıdım birbirine bağısız.
Bütün bağlara rağmen zamanı çözdüm.
Açtım kapıları çıktı odamdan.
Çiçekler yaktım, zamansız "aşk(sızlanmalara) "
Karardı renkleri vazolarda.
Nede olsa "Adı" Aşk'tı.
Ya da! ! ! "Aşk(sızlanmaydı) "
Çok mu açık oldu,
Ö zaman adı bende kalsın.

Cengiz Okçu

Ah Sevgili

Bir yaz sonu rastladığım sonbaharımı bakışların vardı,
Ne yakındı, ne de uzak!
Gülüşlerinde yalnızlıklar gizliydi, vicdansız yalnızlıklar...
Ah sevgili, benim tek yalnızlığım sensizliğimdi!

Bir adım atsan yanımdaydın, gelemedin.
Şimdi bulutların gizlediği güneşi özlüyorum.
Yağmurların altında yeşertiyorum yüreğimi.
Ah sevgili, benim tek çiçeğim bakışlarındaki yeşillikte gizliydi...

Cengiz Okçu

Anlamı Yok

Anlamı yok bakışlarında nefret olduktan sonra
Sana değer vermemin.

Anlamı yok "nasılsın? " diyemedikten sonra
Sana değer vermemin.

Güvenerek bakamadıktan sonra gözlerine
Anlamı yok, seni tanıyorum demenin.

Senin bir adımın olmadığı sürece,
Sana koşmamın bir anlamı yok.

Cengiz Okçu

Anlayabilmek Seni

Gözlerimin içersindeki özlem duygusu
Ve her yabancıyı sen sanıyor olmak! ! !
Nedir bunlar?
Yabancılık mı, yoksa yalnızlık mı?
Yabancılık, evet! ! !
Evet, işte bu...

Bu çok ağır
Öyle ki; varlığını hatıralardan anımsıyorum....
Ve unutuyorum seni! ! !

Seni böyle yokluğunda tanımak...
...ve anlamak! ! !
...daha çok yabancılaşıyoruz...

Bu çok daha ağır! ! !
Özlemekten çok daha ağır...

Cengiz Okçu

Arkadaş...

Ey arkadaş;
Gülü bir gün dahi olsa gönlünde sakla
Bir gün kalbinin içi kas katı kesildiğinde gözlerinin dolması gerekebilir.
Küçükte olsa bir fırtınada hırpalanabilirsin
Dipsiz bir uçurumdan sahipsiz bir yağmur damlası gibi düşmemen için...

Bir daha "nasılsın? " diyemeyeceğin birisinin özlemiyle
Tükenmeyecek bir hasreti yaşayabilirsin.

Sözün özü; hayat denilen bu tecrübe sahnesinde gezinirken,
Kimseyi suçlamadan, kendi adımlarından korkmadan
Yalın ayak yürümen gerekir...
Bunu yapabilir misin?

Cengiz Okçu

Aşık Olduğum Kadın...

Sızlamaya başlayan ağır yaralar var bir yerlerde
Yeni yeni yazıyorum şimdi sana
Oku diye,

Yürü en acısına doğru hayatının...
Sabitleşmiş aşklar için artık
...senin kalp atışların.

Zorunlu bir gülümseme geliyor şimdi yanaklarına...
Ne kadar gerçek olabilir ki o acıların?
...ve benim kadar gerçek olabilirler mi?
Lakin hepsi senin kadar yalandı aşklarının.

Yürü şimdi,
En acısına doğru o hilâf aşklara.
Vedalar, elvedalar...
Onlar artık yüzüne gülümsüyor,
Alışkın olduğun yarınların gibi...
Hepsi yalan, hep yalan!

Bakma uzaklara, en yakınlarında
...aradığın, bulamadığın.
Aynadaki gözlerimin,
...gözlerindekiyim ben.

Sen kadar gerçek olabilirler mi bakışların?
Lakin benim kadar gerçektir yalanların.
Vedalar, elvedalar...
Onlar şimdi peşine düşüyor,
Pişman olduğun
...kalp atışlarının.

Yürü artık en uzaklara
Lakin hepsi senin kadar yalandı,
...hepsi yalandı

Zorunlu ve tebensümlü günahların geliyor,
Zihnimin topraktan kara kısmına.
Artık nerede âşık olduğum kadın,
Artık nerede o âşık olduğum kadın?

Cengiz Okçu

Âşk

Şikayetçi misin, durgun musun?
Yorgun mu, yoksa
Tozlu bir vazoda unutulmuş çiçek gibi misin?

Yakın bir geçmişte kaybettiğim hatıralarımda mı,
Yoksa; uzak bir geleceğe gönderdiğim umutlarımda mı saklısın?

Gözlerinin içindeki aynada kaybolmuş gibiyim,
Nereye baksam sen.
Mutluluklardan uzak, uzak kalplerden yakın gibisin.
Nereye düşsem sen.
Ve galiba biraz yorgunum,
Biraz şikayetçi, biraz da durgun.
Tozlu bir vazoda unuttuğum bir çiçek için;
Selam veriyor şimdi yalnızlık.

Aşk, akşamdan akşama gelme yanıma
Uzaktan uzağa düşme içime
Aşk, kaybolmuş gibiyim
Nerede dursam sen...

Fırtınadaki yağmur gibisin aşk,
Yarın başka bir yerdesin
Yarın başka bir düştesin...

Şikayetçi misin, durgun musun?
Yorgun mu, yoksa
Çiçek gibi misin, aşk?

Cengiz Okçu

Aşk Çıkmazı

Gördüm,
En uzak özlemler bende biter,
En yakınlarını anlamak mümkün değil...
Belkilerle dolu bir özgürlük mü yaşanır aşkta?
Hayır!

Islanmış bir yanaktan ne beklersin?
Sevgi, masumiyet, teslimiyet
Ama hayır...
Güven vermeyen bir gözyaşı ile dolmuş ömrüm
En yakınlardan bile yakınlarda
Bende aradım seni.
Beni buldum, sen yoktun bende...

Cengiz Okçu

Aşk Detaylarda Gizli

Ben her akşam susar ve seni dinlerim,
Daha bir güzel oluyorsun konuşurken.
Karanlık geceler,
Her cümle ile daha bir aydınlık oluyor.

Sen susunca gözlerin başlar
Heceleri dizmeye...
Sessizliğin vurur kalbimi
Hiçbir gözde olmayan renklerle bakarsın

Ve birde beni dinleyişin vardır senin,
İçimde hiçbir giz kalmaz, sana karşı.
Çok basit bir cümle ama,
Şeni seviyorum...

Cengiz Okçu

Aylardan Yalnızlık

Boş bir gülümsemenin ardına ne kadar çok yalnızlık sığdırmışsın,
Farkında mısın?
Pişmanlığından kaçıyor sa eğer vicdanın çok yazık!
Anlaşılan yine gururuna yeniliyorsun, sen...
Kaldı ki mevsim hala bahar
Ve aylardan yalnızlık...

Cengiz Okçu

Ayrılıksın...

Yıkıntılı bir dünya tanıdım sende
Bazen güneş bazen ay;
Yıkıntılı bir kalp, yıkıntılı bir rüya
Bazen gerçek bazen de yalan...

Kalbinden dökülenleri topluyorum
Gurbet bir kentte, sahipsiz bir yerde...

Git ve gitme,
Kal ve kalma...
Basit cümlelerden ibaret bu aşk.
Sev...
ve sevme! ! !
Gözlerim ıslanıyor, dökülüyor ve dökülüyor...
Güneşin gölgeye verdiği anlam gibi
Sevsem de ayrılıksın artık, sevmesem de...

Cengiz Okçu

Bahar Çiçeğim...

Kokunu aldım bu sabah çıkarken evden
Yaprakları açıyor bahçe çiçeklerinin
Sanki sen söylemişsinde onlar açmış gibi...
Her taraf sen olmuş
Renkler senin rengin! ! !
Yine göz kamaştıran bir halin var bugün.

Nedenlerimi cam kenarında seni düşünürken aşağı düşürdüm.
Artık hayatımda sensizlik için bir neden kalmadı.
Hani tesadüf sanırsın;
Sana rastlamış olmamı, bana rastlamış olmanı.
Yok, bahar çiçeğim sen bir yazgı oldun bana
Güneşle gelen ışık gibi;
Hayatıma renk verdin, renkler verdin.

Cengiz Okçu

Bakışların

Bakışların yasaklanmış,
Beni sınırların kenarına
Aşağılara iten yasakların...

Biliyorum
Dağlar kadar yüksekleri seçersin
Benden uzak olmak için...

Dağlar utansın benden yüksek oldukları için,
Ben utanmam.
Yollar utansın uzak olduğun için,
Ben utanmam.

Cengiz Okçu

Başka Bir Ayrılık

Tutamayacağım, ne kadar da bilsem sözümü

...

Hiçbir düşünceye yer bırakmıyor, sadece sen
Her şeyde sen

Gülümsememde bir hasret
Gülümsemen bir hasret.
Duruşun, o en güzel bakışın

... ve gözlerindeki dokunuş
Konuşulamayacak ne kadar söz varsa, dokuyor birer birer tenime.
Tutamayacağımı ne kadar bilsem de sözümü

Başka bir ayrılık istemiyorum.
... ve o gözlerindeki dokunuştan bu yüzden kaçıyorum.

Cengiz Okçu

Başka Bir Dünya Bu...

Farklı bir dünya bu
Değişmiş yollar, ağaçlar, ovalar
Bambaşka olmuş herşey
Tanıyamıyorum...
Denizleri nerde? Balıkları nerde?
Dalgaları değişmiş... suyu, tadı nerde?

Yol kenarında bekleyen çiçekleri değişmiş,
Renkleri değişmiş; yeşili sarı olmuş...
Tanıyamadım...
Tadı kaçmış meyvaların
Tadamadım...
Nerde sevda kuşları, bulamadım...
Herşeyi değişmiş bu dünyanın, sevemedim...
Giderken birşeyler bıraksaydın keşke sevgilim...
En azından gülüşlerimi bıraksaydın
Tanıyamadım kendimi...

Cengiz Okçu

Belki....

Belki bir gün çiçekler bizim için de açar
Ve biz o ieklerin BİZİM İÇİN açtığını BİLE BİLE, iimize çekeriz
Ve her çektiğimiz nefes bizi mutluluğun sarhoşluğuna götürür.
Bilmiyorum, belki bir gün çok farklı bir iek türüne rastlarız

Ve o ieklerin BİZİM İÇİN, BİLE BİLE bize açtığına şahit oluruz
Belki de o zaman MUTLU oluruz...

Tanık kalmadı, eminim
Çünkü son giden bendim.

Cengiz Okçu

Beni Kurtar

Sensizlik hatıran olsun, gitmen bana haram olsun
Bak güneşim batıyor artık, gözlerim seni arıyor, yoksun
Harap oluyor, cennetim ziyan.
Kalmadı artık zaman dön gel.
Azat olacak ruhum yolda, nereye gidiyor?
Onu al...

Madem ölüm bana yoldaş olacak, aşk olacak; beni al kurtar.
Ateş olacak gönlümde kalacak.
Cehennemde soracak.
Kurtar, ölüm bana yoldaş olacak
Aşk olacak
Beni al...

Cengiz Okçu

Beyaz Yüreklim

O kadar kolay olsa seni içinden sökmek!
Gözyaşlarım sel misali dökülmesi ne kadar kolaysa
Okyanusları getirirdim rüyalarına.
Bir çiçeğe dokunmak ne kadar güzelse
Senin yüreğine dokunmak, dokunmuş olmak
O kadar güzeldi...

Sahilden gelen martı sesleri ne kadar olağan ise
Sesimdeki aşk titremesi de o kadar masumdu.

O kadar kolay olsa seni içimden sökmek
İnan yine de yapamazdım.
Bütün yaşam organlarım sana bağlanmış
Ne mutlu sana,
Sensiz yapamıyorum.

Hadi gel, beyaz yüreklim...

Cengiz Okçu

Bilemiyorum...

Okyanusların mavi karanlığına dalmak gibi bir hal seni sevmek.
İçimde batık gemiler var, kısa da olsa şu aşksal yaşantım da.
Hani, hiç bulunamayacak olanlarından.
Yerini bildiğim ama asla ulaşamadığım gemiler.

Yaşanmamışlıklar mı?
Yoksa, yaşanmış olup da bitmişlikler mi,
Acı veren?
Bilemiyorum...

Seni neden sevdiğimi,
Onu da bilemiyorum...

Cengiz Okçu

Bilirim...

Kirpiklerinin ucundan düşer resmim, bilirim.
Sökülmüşüm uçsuz bucaksız yüreğinden.
Ağır ağır gelir yokluğun, yokluğum.
Avuçlarımın içinde çöller,
Yakarım tuttuğum her yeri.
Yaklaşamam hiç bir şeye.
Tutamam, tutamam
Tutunamam...
Korkuyorum,
Serpemiyorum gözlerimden seni.
Dökemiyorum gidişini yerlere.

Biliyorum kokum hâlâ sende
Bir sarılışlık tenimle birlikte saklı

Cengiz Okçu

Bilmem

Gözlerin bir hoş bakar bana,
Bilmem âşık mı oluyorum?
Kim bilir belki de kayıp bir şehri buluyorum gözlerinde.
Unuttuklarım...
Unutulduklarım...
Uzun zamandır aradığım yüzümü görüyorum,
Bilmem âşık mı oluyorum "Başak Sarısı" gözlerine?
Neden geç kaldı bu bakışlar ömrüme, bilir misin?
Sen de benim gibi yalnız bir liman,
Uzun uzun çalar kalkış saati gelen ayrılığın sirenleri,
Bilmem âşık mı oluyorum?
Sen söyle, ne oluyor bu gemiye?
Hangi limana yanaşıyorum?
Bilmiyorum...

Cengiz Okçu

Bir An

Bir an daldı gözlerim

Aynı yerdesin,
... yine yerde.

Bazen yaklaşır bazen uzaklaşırsın
Ey Feri, bir an gelir kalbime göçersin.
Bir an'sa kalbimden düşersin.

Bazen olur İstanbul'u gezersin gözlerimle,
Bazen olur karanlık bir odada beni özlersin.
Belki bilinmez bir yerdesin,
Belki de ellerimin içindesin.

Yeni bir yerdesin,
... yakınlarda bir yerdesin.

Gönüldendir; bir hecesin, bir kelime
Ey Feri, mademki şikâyet edersin.
Nerdesin?
Kalemdendir, bir hecedesin, bir kelimedede
Ey Feri, mademki şiirdesin
Öyleyse nedensizsin

İşte bir sır olduğun gözlerin.
Belki bilinmez bir yerde, gözlerimdesin.

Aynı yerdesin,
... yine yerdesin.

Cengiz Okçu

Bir Bahar...

Bir bahar geleceksin
Bakacaksın gözlerime hiç çekinmeden
Ellerimi tutup, düşeceksin yüreğime...
Zarif bir duruşla bekleyeceksin
Sonsuza giden bu son treni.

Aklının çalıklarını unutacak
Kendi halinde
Küçük bir evde yaşlanacaksın
Benim çiçek kokan sevdiğim
Son dileğin,
Cennette buluşmak olacak.

Bir bahar açacaksın
Tutacaksın toprağı hiç çekinmeden.
Yaprağını açıp, uçacaksın gönlünce
Sakin bir bakışla heyecanlanacaksın

Bir isyanla şehre seslenerek
Düşeceksin kalbinin peşine.
Bulaacaksın beni,
BÜYÜK bir bahçede, solgun.
Son dileğim,
Cennette buluşmak olacak.

Cengiz Okçu

Bir Geceyi Gözlerinle Özlemek

Bir geceyi gözlerinle özlemek,
Ne siyah'ın hiçliği
Ne de, beyaz'ın açıklığı...
Sonsuzluğun birleştirdiği, daha sonra ayırdığı
Ve... binlerce kez kokladığım
Çiçeksi kokun

Geçerli olmayan ayrılıklar,
Sayısı hatırımdan silinmiş merhabalar
Ve... binlerce kez kokladığım
Bakışların

Bir geceyi gözlerinle özlemek
Dudaklarından düşen benzersiz matem
Ne hırçın ruhumu dinlemek
Ne de sakinleştirmek
Süresi dolmuş kalp atışlarında seni yaşamak
Bunlar bana göre değil

Bana lazım olan;
Binlerce kez kokladığım çiçeksi kokundaki
SEN...

Cengiz Okçu

Bir Tek Aşk Binmedi O Gemiye

Aşk bu nerden çıkacağı belli olmuyor,
Zamansız düşüyor kıymet bilmeyen yüreklere.
Ve tekrar zamansız çıkıyor sınırı belirsiz hayatlardan.
Elde kalan içindekiler bölümünden başka bir şey olmuyor.
İçindekilerse kayıp...

Küçük bir kırıntıdır bu,
Bilincime yazılmış sahte bir sahnede.
Er geç cümleler bitecek,
Düşünceler serbest bırakılacak
Dost çıkarları ile öpüşen bu şehirde.

Ben adımlarını saymıyorum hesapsız gelişlerimin bir zalimin yüreğine...
Sırası mı şimdi sevmenin, sevilmenin?
Tam da alışmışken yalnızlığa derken;
Yalanlarla başlayan ticari sevdaların çağırışları ulaşır
Bedensiz yüreğime...

Ve o kuytu geceler!
Her iç çekişte yaslanılan boş duvarlar bilir saf yalnızlığı.
Teselli bulmak için sarf edilen kandırma aşklar vardır
O gecelerde.
Mümtaz sevdalar yoktur, unutulmuştur.
Herkes müdürdür sevdasında
Ve bilmeden bilerek acı verir "teselli aşkına".
Ömrü kısadır aşkların, aşklarımızın...
Bize aşk böyle öğretilmiştir.
Her ne kadar biz aşk olarak bilsek de
Aslında başka birşeydir bu...

Ve...ortak şiirlerimiz vardır;

"Sen şimdi acıların dinsin diye gitmeyi seçiyorsun
Ben suskun...
Seni izliyorum...
Maalesef bu kaçışın acılarına engel olamayacak.
Tam tersine belki de beni özleyeceksin.
Yaptığın sadece bedenini uzaklaştıracak benden.
Yokluğum ile varlığım yer değiştirecek...
Farkında olmadan beni andıran bir kişiye aşık olacaksın.
Başlarda kendini teselliler ile kandıracaksın.
Sonraları ise;
Nedenini bilmediğin - ki nedeni bu gidişin olacak - bir mutsuzluk saracak
Sarmaşık yüreğini...
Hiçbir geliş seni mutlu etmeyecek.
Tıpkı benim gibi yalnızlığına sarılacaksın,
Tutacak bir el aradığında ise samimi bir el bulamayacaksın...
Yıpranacaksın.
Gün gelecek ve mutsuzluğunun nedenini anlayacaksın"
...

Sevgiden uzak aşklar yaşanır bu şehrin sularında.

Bütün yolculuklar aynı biter ve acısı bile bitmeden yenisi başlar
"TESELLİ AŞKLARININ".

Uykular boşuna bölünür,
Boşuna ağlanır sarmaşık yüreklere...
Kimse sevmeyi sevilmeyi bilmez.

Ve hiçbir şiir;

"Müstakil bir aşkı bu benim sana beslediğim.
Tek kişilik hayatımda sana verebileceğim tek şey hayatımdı.
Sana "gitme" diyemem.
Çünkü en çok yanımdan ayrılacaksın
Bendeki yerini bilirsin.
Uzaklığına meydan okuyan bir yerin var,
Senin bende
Benim sana olan aşkım çiçeklerin toprağa olan aşkı kadar.
Yalan söyleyemem,
Güneşe ne kadar ihtiyacı varsa bir çiçeğin
Benim de sana o kadar ihtiyacım var....."

Şeklinde olmaz ayrılıklarda.
Herkes kendi ayrılığını çoktan yaşamıştır zaten.
Bu sadece bir teselli aşkıydı ve bir yolculuk daha bitti.
Bu yolculuklar cümlelerin biteceği,
Düşüncelerin serbest bırakılacağı güne kadar devam edecek.

Şimdi gözlerim esmer bir bakışa takılıyor,
Şaf aşkı aramış görememiş bir bakış.
Derme çatma bir aşk ise beni çağıran, korkarım.
Gidemem yanına, korkarım...

Cengiz Okçu

Bir Yabancısın Artık

Mahşer gününe sakladım hesaplarımı
Vazgeçtiklerimi yazdım defterime
Bir yabancısın bana
Yaban otu dersem alınma sakın
Dikenlerin taze bitti yüreğimde.

Ellerin değdi tenime, dikenlerin kaldı bende
Bırakta acını çekeyim, sessiz bir köşede
Geride bıraktıklarının farkında mısın?

Bir yabancısın bana nasıl desem!
Uzak bir şehirdesin gibi
Hayal perver olmuşum vazgeçtiklerimle
Farkında mısın acımadan gittiğin bendim!

Yedi günah saydım aradan
Mahşere gün aldım hesaplardan
Aciz kaldım...
Her günü an'dım, anlamadın...

Kaç günahı sevap ettin günaydınlarında, uzaklarda?
Adımı andığın her an içimden geçiyorsun
Ayrı vedalardan aynı yoksulluğu yaşıyoruz

Oyalanıyorum yaşlı vakitlerde sabahlara dek
Biliyor musun, bir yabancısın artık
Hani nasıl desem!
Aynı şehirdesin gibi...

Cengiz Okçu

Bizim İçin

Benim yitik sevdamın insanı
Masallar bizi anlatır, şarkılar bizi söyler
Küçük bir kalp hareketidir benim sana özlemim.
Sevenler bizden ders alır, birbirlerini kaybetmemek için.
Nedenini kimsenin bilemediğı bu ayrılık çilesi,
Benim sana olan sevda makamımdan başka bir şey değildir.
Akordunu ayarlamadığımız bizliğimizle,
En son... Kızılımsı bakışlarımızı gömdük kalbimize.

Dinleyemedik yadigâr sevdamızı, ayrıldık...
Sevmek gururu kabul edemezdi.
Saflığa değil, biçimlenmiş benliğimize kapıldık
Gururumuza teslim olduk.
Bir keman sızısını dinleyemedik...

Sevdiğim; çelişkilerle bölündük,
Birbirimize ait sahipsiz sınırimızdan.
Sende kalan parçamda gururum var mı bilmiyorum.
O kayıp, onu bulamıyorum
Sende biten sınırsız bir hayatım var artık
Yeter ki gel, her şey için gel
Bizim için gel.
Ömre bedel bir "sen" için bekliyorum seni.
Farklı bir şarkı için gel.

Cengiz Okçu

Bu Toprak

Bu toprak y¼rek kokar.
T¼pk¼ güneŖe hasret bir çiçek gibi.
Bu toprak hasret kokar.
T¼pk¼ sana hasret bir aŖık gibi.

Bu toprak sen kokar.
T¼pk¼ bana d¼Ŗman ben gibi.
Bu toprak ayrılık kokar.
T¼pk¼ nank¼r bir kedi gibi.

Seni bu toprakta tan¼d¼m,
Bu toprakta sevdim.
Sense baŖka topraklar¼ sevdim.
Al y¼ređini vur o topraklara

Sen beni niye sevemediğini bilmezken
Elleri neden sevdiğini nasıl bilesin? ! ?

Cengiz Okçu

Bunun Adı Aşk...

Düşüyorum, uçurum gibi gözlerinden,
Bir damla yaş gibi bulutlardan.
Ben sana aşığım, mahkûm düşlerim.
Yanar bu yüreğim her edanda, ateş gibi.
Her sözün yakar beni ölmek gibi teker teker.
Bakışların güneş misali, adın gibi
Ben sana aşığım mahkûm gözlerim.
Saçları,na tel olsam; ömrüne ömür olsam, sevsen beni
Adını bir tek "ben" bilsem.
Ben sana aşığım mahkûm bedenim.
Sonra sende düşsen gözlerimden,
Senin de yüreğin yansa benim gibi.
Sende sevsen, adımlı bir tek sen bilsen.
Aşık olsan bana gül gibi
Ve her demde sen koksan, akşam rüzgârlarında sen essen
Ben sana aşığım bülbül misali...

Cengiz Okçu

Cesaret

Hayatı kovalamak gerekiyorsa
Ben hep kaçarak kovaladım,
Saçma şapan sevdalardan korktum.
Olabildiğince cesaretli olsaydım,
Belki de bu sevdaları ben kurtarırdım.
Hep unutarak sevdim
Sonu geleceğini bu dünyanın,
Bir gün öldüm...
Bir gün doğdum...
Sırayla kayıplar verdim,
Kendimle savaştığım gecelerde.
Bulduğum tek şey vardı,
Geri dönmeyen bir geçmiş.
Artık seni yaşamak istiyorum,
Bu son savaşımda...

Cengiz Okçu

Çevremi Saran Sen...

Biraz önce seni düşledim,
Aklım sendeyken nasıl bir hale bürünürüm
Bilmezsin.
Senin için biriktirdiğim günleri harcamaya başladım...
Bir bilsen.
Çok değil birkaç gün önce ilk pişmanlığımı duydum

Keşke ile başlayan bir cümle kurdum
Uzun uzadıya...
Belirsiz bir sonu vardı
En başta "keşke sevmeseydim" vardı
O yeter.

Ne kadar hızlı kopuyorum senden,
Ne kadar hızlı

Giymiş olduğun rollerini hiçbir zaman unutmamak.
İlk zamanlarda tanıdığım seni aramak,
Bulamamak.
Ne zaman masumane hallerini rastlasam
Kanmıyorum,
Bir daha kanmamak uğruna bu aşkı yakıyorum...

Bir bilsen.
Her şeyin anlamsızlığı içindeyim,
Geçmişin karanlığında aydınlığım olamadınsa eğer
Seni affetmemek uğruna alıyorum bu nefesi.
Sana olmaz, ben herkesi sana benzetir oldum
Bu yüzden güvensizce! seviyorum! ...

Belki sende beni suçlarsın "neden sevdin" diye.
Cevap yok,
Bir bilsem...
Bana özgü bir şeydi bu başkalarına değil.
Bu yüzden canım, canım değilsin artık.

Çevremi saran senden uzaklaşırken
Kim bilir kaç kere şehit olacak bu bedenim?
Kim bilir kaç kere?
Bu gün gök kuşağındaki renklere siyahı da ekledim,
Çünkü ilk şehidimi verdim.
Şahidim ben.

Ve bir de;
Bir gram gözyaşım bile
Sana helal değil artık...
Bilir misin?
Bilmezsin! ! !

Cengiz Okçu

Çiçeğim

Sar çiçeğim, bakışlarınla sar beni...
Aynı hızda buluşmasa da gözlerimiz kırılma sakın!
Her yaprağın bende bir hatıradır.
Tüketme sakın seni bende,
Senin gibi başka bir sen yoktur bende.
Biliyorum sen de bir gün solacak,
Yapraklarını dökeceksin.
Bu yüzden korkarım sana yaklaşmaya,
Kokunu bu yüzden saklarım.
Senden bu yüzden kaçarım.

Cengiz Okçu

Dalgalar... Gözlerin... ve tabi, Sen...

Aylardır gönül orucundayım...
Gece dalgalar, gündüz rüzgâr gözlerimde.

Adın değil bendeki, sensin.
Çırpındıkça düşünüyorum,
Kalbin de bir lütuf denizi bende o denizde bir balık

Ve biliyor musun sevgilim...
Gözlerine değil bakışlarına...
Dudaklarına değil sözlerine...
Ellerine değil sarılmalarına muhtacım...

... artık gel, burada bu can seni bekler...

Cengiz Okçu

Devran-ı Âşk

Ah-ı baht etme güzel, dökme gönle keder.
Bu kader, bu divan.
Kadehin mi boşaldı, doldur aşk şarabını.
Kula kul oldun da ne oldu?
Kulpun, kanadın kırıldı.
Şarabı doldurdun, ne oldu?
Kadehin kırıldı.
Bu şarabı her kadeh içinde tutamaz.
O kadehi her şarap dolduramaz.

Kül mu oldun, "yandım" dersin.
Kime yandın?
Ateşi bilir misin de su istersin?
Bu şarap, su değil...
Bu yangın, kül değil...
Mekânı dar, zamanı geniş bildin.
Kadehin toprağa düştü,
Toprak içti, sen içemedin.
Mekân yarıldı, genişledi...
Zaman dar gelince elin titredi,
Söz verdin, şarap oldun.
Toprak içtin, mekân doldun.
Sabretmedin kör oldun, göz buldun ışık oldun.
Ey âşık, aşktan döndün ne oldun?
Kül'ü aşk sandın, aşk'ı kül.
Kul'u aşk sandın, aşk'ı kul.
Kul kül oldu, verdiğin söz rüzgâr
Kül savruldu, toprak oldu.
Âşık kayboldu, canın içi soğudu.
Söz verdin, unuttun.

Şerbeti can sandın, şekeri unuttun.
Yaprağı gül sandın, gülü tohum;
Tohumu toprak sandın, toprağı ne sandın?
Yaprak düştü toprak oldu,
Gül soldu toprak oldu,
Tohum tutmadı, toprak oldu.
Sabretmedin kör âşık, yaprak oldun.
Düştün aşağı, çıktın yukarı.
O zaman âşıktın, şimdi ne oldun?
Veziri dinlemedin,
Padişahken köle oldun.
Mekân seçtin, yere düştün
Işığı yerde gördün, madeni yerde buldun.
Gök yere inerken, toprak oldu.
Yapraktan toprağa hiç bir şey yoktu.
Bir düşün kim kuldu, kim padişah?

Çıkardın üstünden hırkanı, sırtın dondu
Çektin gözünden perdeni, yüzün dondu
Gördüğüne kapıldın düştün yere
İçin yandı, gözün kandı!

Suya toprak attın, sandın ki bataak oldu.
Gönlün kaydı düştün suya
Çırpındın dibe çöktün, çamur oldun.
Duruldun çıktın yukarı, can oldun.
Aşk-ı devran oldun can oldun,
Devrana sarılıp çırpındın.
Devran-ı aşk oldun su oldun,
Aşka sarılıp duruldun.

Mekân seçtin, mekândan oldun.
Gün saydın, günden oldun.
Günü unuttun, gülden oldun.
Biçare olup kendinden oldun.

Sarhoşun sözü küfre değdi, dili tutuldu.
Aşık sustu, gönlü buldu...
Halden yoksun âşık oldu,
Nimete el uzattı...
Bilmedi nimet neydi, bilmedi aşk neydi!
Baykuş gibi ışığa uzak oldu,
Sarhoş gibi aşka yoksul oldu.
Zannı kendine "Aşık" dedi
Sarhoş var; aşka yoksun,
Sarhoş var; can'a hasret.
Söyle, can aşka düşse sarhoş neyle?

Gönül nöbet tutar, sabah gelmek bilmez.
Sabır acı gibidir; tatlıya ölçü olur.
Sonu cennet yolu, bahar bitmek bilmez...

Cengiz Okçu

Devran-ı Zaman

Ne bir bahar ve yaz kadar uzun sürer ömrü
Ne de bir nefes kadar kısa...

Farzet ki yoktu, herşey
Farzet ki vardı, hiç birşey...

Bülbülü arayıpta bulamazken sen
...gülün dem kokusuna varamadın.
Sonra söndü ateşin mavi rengi,
Söndü kızıl bir çiçek gibi

Şimdi, yansın içinde bu kör kibir
...ve kaybolsun kalbinde bir kelebek gibi.

Cengiz Okçu

Dikenli Kalp

Eğer ki
Bir kalbin içinde dikenler varsa,
O kalbin sahibinin de canı yanar,
O kalbe bağlananın da.

Vakit varsa yanan can
Kendine bir ilaç bulur
Ama yoksa eğer vakit;
Kaçmak imkânsızlaşır acılardan.

Dikenli kalbi temizlemek lazım,
İçinde bir tane bile diken kalırsa
Ziyan eder yılları...

Cengiz Okçu

Dur Sevgili...

Hey, sevgili
Alma artık aklımı
Çekme artık çilemi.

Hey, sevgili
Görme artık gözlerimi
Gülme artık yüzüme.

Dur artık mazide
Düşme peşime
Bırak beni seninle, paramparça...

Cengiz Okçu

Durduğun Yer

Seni ne mutlu eder?
Ne kırabilir seni?
Yürümek nedir?
Arkasına bakmadan giden birisinden yakınırsın.
O gittiği yeri göremediği için önüne bakıyor,
Ardında senin olduğunu biliyor...
Bu yüzden ardına bakmıyor.
Peki ya sen,
Sen durduğun yeri biliyor musun! ?

Cengiz Okçu

Duygusuz...

Duygularım kaybolmuş sanki
İçimde bir sızı arıyorum, bulamıyorum.
Galiba senden bulaşmış bu haller.
Kolay mı o kadar kaldın yüreğimde

Bu senin eserin
Duygusuz...

Cengiz Okçu

Düşkün Sevdası

Sanmam ki senin beni sevdiğini
Ben bilmem ki beni özlediğini
Hep ihtimal dâhilinde olan bir sevme duygusuydu
Sende gördüğüm

Devamı,
Yarına artık...
Ayağa kalktığımda.

Cengiz Okçu

Düşün!

Nedenini bilmediğim bir yalnızlığım olsa da!
Sana;
Seni seviyorum diye bilmek için söylemedim
Bu cümleyi...
Yolları bana dar eden,
Seni benden uzaklaştırmaları değil
Senin o yollara gidiş şeklindi.
Hiçbir mısrasını unutmadım gözlerinin,
Hiçbir adımını unutamadım
Sözlerinin koşar halini...

Büyük düşlerin sahibiydin sen,
Nerde seni görsem orda kendimi kaybederdim.
Şimdi adımlarını duyar gibi oluyorum
Parçalarını sakladığım kalbimde.

Eğer basacaksan üzerine!
Bir daha düşün
Geldiğin yollar temiz miydi?

Cengiz Okçu

Elvedam...

Eskiden kalan bazı hatıralar geliyor şimdi,
Aklımın sakin sularına.
Sanki zaman hiç geçmemiş gibi;
Ben yine aynı

Yağmurun toprağı okşadığı,
O en taze toprak kokusu,
Özlemişim seni...

Şimdi "çocukluk sevdası" çekiyor içimi.
Balkonda beklenilmek vardı, yine
Birde,
Birde sen vardın;
Yaz akşamlarından kalma,
Tek sevdam....
İçimde bir hüznün, sanırım özlemişim seni...
Biliyorum,
Yer aynı yer,
Zaman aynı zaman olmadıkça
Sen aynı sen olmayacaksın...

Uzun bir nöbetti bu,
Kalbimin sana tuttuğı aşk nöbeti...
Bana ettiğın ihanet yeminini,
Hiç unutmadım.
Şana verdiğim gül çiçeklerini,
İdam ettim.
Benim hüznün kokan sevda nöbetim.
Her şeyim, bakışlarına yandığım
Karalım, ELVEDAM...

Cengiz Okçu

Emek...

Ne güzel...
Güneş açardı bir zamanlar.
Ya ben güzelce bakardım gökyüzüne
Ya da farklı bir gülümseme bulurdum sende.

Ne güzel...
Gelirdi sesin senle
Ya ben güzelce dinlerdim seni
Ya da farklı bir ses gelirdi yüreğinden

Ah...
Şimdi, yirmi yıl geçti üzerinden
Belki de başka bir ömür geçti...
Damla damla dökülür toprağa,
Gözyaşı diye bir şey kalmaz bu canda.
Ömür solar, kalp acısına ağlar...

Şimdi gözlerimde bir yalancı,
Güneş sana mı gülecek?
Şimdi sözlerimde bir yalancı,
Ay sana mı benzeyecek?
Yağmurun dilinden anlar mısın ki, ağlarsın?
O ne demektir bilir misin?
Huzura giden bir yolda
Bir emek!

Cengiz Okçu

Emrinle Bana Müsaade

Çimlerin üzerindeki nemli yeşillikleri beraber boyadığımız günler
Ah o günler geride kaldı sevgilim.
Sana yenik bir gün daha uzaklaştı benden
Hazır bir sevda ayıkladım sana
Bu sahte dünyada

Gülüşlere bir kez daha göz kırpabilirdik
Ama olmadı...

Şimdi,
Kıyamet saati gibi yüreğime çarpan haykırışlardan geçiyorum
İsyan değil bu,
Sanki sensizlikle senlilik arasındaki kararsızlık

Bir paydos saatinde istiyorum bunu senden.
Belki daha kolay olur.

Emrinle bana müsaade.

Cengiz Okçu

Ey Güzel İstanbul

Yapraklar süpürüyor sokaklarını
Ey güzel İstanbul, sevgilinin rüzgarı ile...
Söyle kaç sevdaya şahitlik yaptın?
Kaç yağmurda sardın birbirini sevenleri?
Ve kaç ayrılık yaşandı bakışlarında?
Sen de adına sevda dedikleri gibisin
Yokuşların var, dümdüz görünür
Üzerinde yürümeden anlayamaz insan.
Yolların başka bir şehre uzanır
Ve o yollar seni de bitirir, beni de.
Ardından bakarken son yolcunun
Nice yılları beklemeye yeminler veririm

Sarmaş dolaş bakışların vardı,
Uzaktan süzülen.
Beni kendine çekerdin,
Sevgili sevgilim.

Yaşlı bir sonbaharda uzunca,
Usulca bakışmıştık.
Canı canana feda kırlangıç bakışım
Kalbimin içerisinde kalmasın

Seni seviyorum...

Cengiz Okçu

Ey Vatan...

Ey Vatan
Sinesinde beslendiğim Vatan
Kim bilebilirdi ki verecektim sana bu canı
Kim bilebilirdi kalacaktı toprakta anlım
Yaprakları okşayacaktı daha nefesim
Olmadı...

Secdeye giderken bedenim, döktü yaşımı düşman
Kim bilebilirdi yaratandan başka
Sana feda olacağımı?

Ardımda kalanlarda sana fedadır,
Merak etme Vatan, Vatanım...
Her can sanadır bu toprakta yetişen
Her can bizdendir.

Ey Vatan; sen bu toprakta
Herkesin namusu,
Herkesin hilali, herkesin yıldızısın...
Herkesin rengisin...
Merak etme bütün renkler sanadır
Benim rengim kırmızı oldu
Beyazı sende

Dökmesin kimse gözyaşını
Ey Vatan,
Daha önce de verdik bu fedaları
Şimdi mi korkacağız?
Merak etme bütün fedalar sanaydı
Tıpkı şimdi olduğu gibi...

Tek-bir dileğim
Dökmesin kimse yaşını
Ey Vatan...

Cengiz Okçu

Gece ve Gündüz

Yar ben buraları tanıyamaz oldum, biliyor musun?
Bir farklı geliyor artık sabahlar ve farklı oluyor akşamlar.
Ne kadar anlatmaya çalışsam beceremem, son çırpınışlarımı! ! !
Yar ben buraları tanıyamaz oldum, bilmiyorsun.
Kaç saniyenin içinde anlık kayboluşlara düştüm, salise misali anlarda.
Ne kadar hissetmeye çalışsan da olmaz, geç kalırsın bana.

Hiç düşündün mü sarı son baharları beni, son çırpınışlarımı?
Bir farklıydı o zamanlar, daha bir özgüydü heyecanlar.

Akşam oldu artık, bu sahte dünyanın uydurma gerçekleri aydınlanır birazdan.
Gelirler yanıma düşlerim, beni kandırmak için her şeyi yaparlar.
Sen sabahları aydınlatırsın, ben geceleri.
Bunu anlamak zor! ! !
Seni Güneş, beni Ay yapan bir aşkı bu.
Artık seni gerçek, beni düş yaptı...

Cengiz Okçu

Geçmiş

Bu boşluğu anlatmamın imkânı yok.
Ona bir isim veremiyorum,
Çünkü ne hissettiğimi bilmiyorum.
Bazen bir esinti bazen de bir rüzgâr.
Tüketiyorsun beni; an ve an biriktiriyor korkularım
Seni bende...
Sona yaklaşıyorum galiba
Bendeki bu boşluğun sahibi sen,
Misafiri ben oluyorum.
Kısaca;
Ben, sen varken kendime
Ancak misafir olabiliyorum.

Sen benim yalnızlığımın bittiği noktasın
Senin gelişinle biten yalnızlığım,
Senin gidişinle yeniden başlıyor...
Her saniyeni tanıyor ve biliyorum.
Kapına bir mektup bırakıyorum,
Sana veda etmek zor geliyor...
Ama gidiyorum...
İçimde senin boşluğun, karşımda yalan gözlerin.
Bir de...
Bir de senin için boşa adanmış geçmişim geçiyor
Film şeridi gibi gözlerimden...
Meğer ben sende sadece kendimi kandırmışım.
Şimdi saatler ilerlemiyor,
Sana geliyor zaman
Kaybettiğim her saniyem adım, adım...
Ve ben gidiyorum zamanı anlamadan.
Arkama bakmadan haykırırcasına,
Sessiz bir şekilde.

Bedenim senden uzaklaştıkça
Ruhum sana yaklaşıyor
Her adımda içimde büyüyorsun,
Sen büyüdükçe nefes alışım zorlaşıyor...
Neden, neden bitmiyorsun bende!
Varlığında acı çekiyordum
Ama yokluğun daha acıymış meğer...
Bu acı
Senin boşluğuna, ağır ağır yerleşiyor.
Sen artık bir acı.
Bense o acıda yüzen küçük bir balık yüreği.

Cengiz Okçu

Gel Hadi...

Bir ağacın kenarına düşen küçük bir kozalak
Yaprğını kaybetmiş bir beden,
Sade bir aşk arayışı
Söz verilmiş yalanlar
Gel hadi söylenecek çok yalan var daha.

Her zaman aradığın küçük ahmak
Yalnız aşık, büyük dost
Gel hadi söylenecek çok yalan var daha

Cengiz Okçu

Gidem Gönül...

Yok olunca çaresi gönlümün
Elimin içindeki ne varsa geçerim
Neylem gülüm pür oldum yolunda
Bak yoklukta var oldu yüreğim

Cihan kalbe misafir olurda
Konak yolu çağlarsa,
Âşka derman olan âşık
Can yolunda ağlarsa,

Gidem gönül;
Mani olma ben gidem.
Gidem gönül,
O vefasız canı ben nidem

Cengiz Okçu

Git...

Ne acayip sevda mevsimi bitti.
Eğer yüreğindeki boşluk;
Bir gün gözlerinden taşarda akarsa
Tut kendini, buna dayanamam.
Sen bilmezsin, ben gülümü acısından tanırım.
Ama sevda mevsimi bitti.
Şimdi zaman yaprak dökümü...

Kalbim dört yol ağzında bir trafik ışığı.

Hiçbir ışık sen geldiğin zaman ki kadar kırmızı yanmadı,
Ve hiçbir ışık sana yandığı kadar uzun değildi.
Eğer gitmek istiyorsan geri git,
Çünkü benden geçip gitmene izin vermeyeceğim.
Ne acayıptır...
Sevda mevsimi bitti.
Bu bahar yine kış geldi, yerler bembeyaz.
Ve ben seni hep acından tanıyacağım.
Affetmem,
Git...

Cengiz Okçu

Gittin...

Ellerin gitti, gözlerin gitti
Her şey gitti.
Sözlerinde bitmemiş tohumlar,
Hepsi gitti.
Daha küçük bir çocukken
Bu sana yazılamamışlık
Beni; olmayışına razı etti.
Şimdi ne oldu da gittin?
Biliyor musun?
Ben de senden sonra gittim! ! !

Anlatacaklarım vardı,
Senin bu isyan dolu yüreğine
Hapisler vardı özgürlüklerime
Akıp giden zaman vardı,
Olasılıklar ülkesine doğru...
Üzgünüm sana yetişemedim.
Yakalayamadım seni götüren zamanı
Ellerin gitti, gözlerin gitti

Az bir cümlem var söylenmiş
Şeni sevmekle ilgili
Üzgünüm yarım kaldı
Kalbimi yargıca teslim ediyorum
Cezama razı
Nasıl olsa artık
Gittin...

Cengiz Okçu

Gölgelerden Bir Çiçek

Mevsimlik çiçeklerin arasında geçer bu ömrüm
Ama can sıkılır ömürlük bir çiçek için...
Yağmura yanmış toprakları barındırır bu gönlüm
Duası duvağına yazılmış bir çiçek için...

Cengiz Okçu

Gölgelik Bir Akşam Üstü

Bakarsın bir gün karşılaşırız
En sakın sevdalarımızın kuytusunda...
Gölgelik bir akşam üstünde,
Hiç kimsenin bilmediği bir yürek sarmaşasında.

Küçük bir çay deminde ya da,
Uzun bir bakışmadan sonra
Elimizde kalan beklide,
Birbirimize ait olan birbirimiz oluruz

Belki de,
Umutsuzlukları yok etmek bize nasip olur.
Seni sevmek yürek mi ister?
Ben de o yürek çoktan filizlendi.
Geç kaldın,
Bu yüreği ben sana çoktan ateş eyledim...
Gölgelik bir akşam üstünde, kısık bir ocak ateşinde
Odamın her köşesine yayılan nefesimin demsiz neminde
Belki de güne en erken kalkışlarımdan da önce...

En erken rüyalarımda uyandım sana
Ama sen bunu fark etmedin...
Belki de,
Uzun bir bakışmadan arta kalan kaçak bakışmalarda kaldı
Güneşe veda edip, hayallere gölge çalmalarım...
Gölgelik bir akşam seyrinde ısıttığın yüreğime
Bir kaç dakika bile olsa, biraz kömür katsan.
Nasıl olsa sabah yine gideceksin, demsiz bir nefesten önce
Sana olan iç çekişimde...

Nasıl olsa gideceksin! ! !
Sabahı beş geçe beni yalnız bırakacak
Yine beni dünyaya uyandıracaksın.
Beni sabaha esir edeceksin...

Nasıl olsa,
Küçük bir çay deminde ya da,
Uzun bir bakışmadan sonra gideceksin.

Cengiz Okçu

Gözlerin...

Kalbimin en başköşesinden sesleniyorsun
"Seni seviyorum"
Ne güzel değil mi?
Duymak için en çok beklediğim tek parça cümle bu.
Ne güzelmiş bana seslenişin
Zaten,
Senden başkasının da bu cümleyi bu kadar içten söyleyeceğini sanmam.
Sende kaldım, sessiz kaldım.
Sevdim, kiminin anlamadığı,
Kiminin anlamak için sabredemediği sevda rüzgârlarıydı
Benim esintilerim
Şimdi sana doğru bir tufan ile geliyorum

Bak,
Gökyüzünün sonunu görebiliyor musun?
Sende benim gibisin, baktığın zaman sadece maviliğe dalıyorsun.
Diyorum ya sende kaldım, sessiz kaldım
Gökyüzünün açık mavisini gördüm ama sonunu göremedim.
Hem o zaman bütün gizemi kalkar gökyüzünün.
Sevilmek çok güzel, beni ne kadar seviyorsun?
Bunun cevabını bana vermen çok zor biliyorum
Aslında zor olması daha çok hoşuma gidiyor,
Sonsuzluğunu anlatıyor.
Değil mi?
Hem bir cevap versen de o cevap yetmez bence.
"çok" desen
Ne kadar çok?
"az" desen
Ne kadar az?
Yani yine yetmez cevapların.
Sussan merak edeceğim, bu suskunluk niye?
Yani yine yetmeyecek suskunlukların.
Benim için en yeterli cevabı yine gözlerin verecek.

Gözlerin,
Evet onlar,
Onlar bana seni anlatıyor.

Cengiz Okçu

Gözyaşı...

Gül bahçenin
Sen gönlümün sahibi olmuşsun.
Bir zamanlarımı verdiğim heyecanlarım
Şimdi yerlere serilmiş
Gel diyor

Zaten pek hüzünlü görünürüm
Yani hala değişen bir şey yok.
Mümkün olduğu kadar
Az nefes alıp, çok düşünürüm seni.

Hiç dönmeyeceğin yollara bakarken,
Üzüntünün kan kederi süzülür
Yanaklarımın تنها duraklarından! !
Adına gözyaşı dedikleri şeyden yani...

Elimde bir çiçek kalbime yaslanmış,
Kırık bir yanık bırakıyor benliğime

Ara sıra gidiyor aklım
Çok uzaklara, çok yakınlarına.
Mesafeleri aşıyor yüreğim her gece

Cengiz Okçu

Gülümsemen... Kalbin... ve tabi ki Sen...

Nasıl ki bir insan sadece kendisinin yerini doldurabilir...
Senin yerini de sadece sen doldurabilirsin...

Unutma ki en son gülümseme sende olmalı,
O güzel yanaklarında...

Unut ma-lısın dünü,
Çünkü sen az önce o güzel gülümsemeye çok yaklaştın...

Ve gidemediğin en uzak yere doğru,
Kendi kalbine doğru kararlıca yürü...

Unutma ki
Sen sana en yakın kalp atışısın...

Unut ma- lısın uzakları
Çünkü sen az önce kendine çok yaklaştın...

Yani, sen az önce o güzel gülümsemeye
Yani kendine çok yaklaştın...

Cengiz Okçu

Güvercin Sevdası

Gün geçtikçe çoğalıyor yalnızlık
Uzaklaştıkça yaklaşıyor
Belki hatırlarsın bir gün beni
Belki özlersin bu teni

Biliyorum gözlerin ıslak, yüreğin tutsak
Biliyorum üşüyorsun
Biliyorum seviyorsun

Kayboluşlarda buluşuyoruz seninle
Varlığımıza sırt çevirip kayboluyoruz bir gülüşle
Biliyorum sende seviyorsun, sende üşüyorsun
Belki bir gün yalnızlığı azaltıp kayıplardan kurtuluruz

Biliyorum sende seviyorsun
Tutsak güvercinim.

Cengiz Okçu

Güzeldi...

Gözlerimin içine dalman güzeldi,
Aklımın karanlıklarında gezişlerin
Yollarıma aydınlık oluşların
Bunlar hep güzeldi.
Ama gözlerimin ardında
Başka şeylere kapılma ihtimalin
Bana hep acı verdi.
Bir yaz sabahı
Sesinin buğusuna kapılıp
Deniz kenarında martıları seyretmek
Ayaklarımı henüz ısınmamış kumlara basmak,
Orda yürümek, güzeldi.

Güneşin ilk çarpışı tenime
İçimde hep seni ısıtırdı, o saatlerde.
Bir öğle vakti,
Güneş kadar yükselirdin yüreğimde.
Bir öğle vakti kadar sıcaktı gözlerin, gözlerimde.
Gecenin yorgun ve çaresiz solgunluğu
Sıcaklığıyla canlanırdı dalga sesleri arasında.
Bir öğle arasında
Deli bir rüzgâr gelir, çarpardı saçlarını
Kırbaç misali bedenime

Ay daha çalmadan güneşin ışığını,
Çalmıştın... yüreğimi gizlice...
Güneş daha gitmeden
Mahkûm olmuştu gündüzüm geceme.
Ve yeni bir akşam başlarken
Çalıntı bir ışık vardı üzerimde
Gerçek sahibi sen.
Çalıntı bir bakış vardı üzerimde
Gerçek sahibi sen.
O camda senin adın yazılıydı, buharı nefesim.
Gözyaşları dökülüyordu, bulutu gözlerim.
Bütün günler bitti,
Şimdi hangi güne başlayacağım?

Cengiz Okçu

Hatırladığın Gibi Sev...

Ufak bir gülümseme istiyorum senden
İçimdeki yangına sular serpen.
Hadi sevgilim!
Sen beni hatırladığın gibi sev.
Değişmekten bahsetme sakın
Bildüğim gibi, sevdiğim gibi kal...

Avuçlarımın içinde ellerin vardı,
Sıcacık bir özlem vardı gözlerinde.
Hadi sevgilim!
Sen beni hatırladığın gibi sev...

Cengiz Okçu

Hırlıtcı...

Kardeşlerinin arasında rengini şaşırılmış kara bir ördek gibisin
Karasını sarı sanan şaşkın...
Buluttan düşen su gibisin, az önce neydin?
Havacı! ! !

Aheste aheste düşersin yere
Sonrasında geri yukarıdasın.
Sanki senin elinde devran

Buharlaşıp durursun, varlığın değişmez.
Sade şeklin değişir.
Karasını sarı sanan şaşkın...
Daha evini bulamazken yola çıkarsın.
Uyanığım diye geçinip
Kapisını yanında gezdiriren şaşkın
Dolaşır durursun ortalıklarda,
Savsak savsak...

Akşam olunca gözlerin görmez,
Kendini kartal sanıp
Büyük lokma ararsın...
A şapşal,
Senden güzel lokma mı var da
Gözlerini büzersin...

Çokbilmiş,
Bilmediklerini de ben biliyorum.
Dinle
Hâlâ uyanamadıysan, takvime bak
Ömrün bitti, hesapları bırak
Hırlıtcı...

Cengiz Okçu

Hicran-ı Veda

Sen Şimdi gitmeye hazırlanıyorsun, meleğim
Tenin soğuk bir bıçak gibi kesiyor beni,
Ayrılık zor biliyorum...
Daha öncekiler gibi değil, bunu da biliyorum.
Artık her günün dökümünü yapar oldum,
Ansızın gelecek olan gidişini beklerim

Meleğim artık bitti
Gitme
Yreğimden hüzün damlıyor
Gitme
Yavaş yavaş terliyorum
Gözyaşım
Ağır bir yük oldu
Yarım kalmıŐlıđın ile gidiyorsun
Gitme

Cengiz Okçu

Hoş Geldin...

Neden aklımın bu kadar içindesin
Ve neden aklımdan çıkartamıyorum seni?
Yeni geldin ömrüme
Yoksa kalbime doğru bir yolda mı takıldın, kaldın?
Bana bir şey söyle,
Ne kadar kalabilirsin yüreğimde?
Ne kadar bakabilirsin gözlerime.

Hoş geldin
Ama misafir aramıyorum gönlüme.
Korkuyorum, kalır mısın yüreğimde?
Gözlerine bakamadığım, bakmak için yandığım...

Suskun bakışlarına düşerim
Düş olurum
Gülüşünü ararım, bulurum.
Buluşur gözlerim... gözlerin
Isınır yüreğim, ısıtır gözlerin.
Bilmiyorum, seni neden özler olurum?

Ama her şeyden önce,
Hoş Geldin...
Baharımı bulduğum...
Bütün mevsimleri unutup çiçekler açtığım.

Gönül bahçemdeki yerine ismini yazdım
Yerini görmek ister misin?
Öyle bir yer ki,
Kim dokunmuşsa yakmış, kim gelmişse gitmiş

Kısaca
Sen gelene kadar her şey karanlıktı
Sen geldin,
Her şey silindi
Bütün mevsimler bitti,
Renkler değişti...
Belki de bu yüzden akımdasın.
Ama misafir aramıyorum gönlüme
Korkuyorum, ismin silinmesin yüreğimde

Şimdi söyle
Bu ömre ne kadar ömür olabilirsin?

Cengiz Okçu

İçimdeki Tek Parça...

Her sarılma sevgi değil,
Gülüm için bin parça
Hasret alır benliğimi
Seni özlemek mi, ceza?
Yalnızlığı alıp götür benden uzaklara,
Sen gel, ne olur yanıma.

Yağmur damlaları dokunursa tenine,
Sarılmak istersen bir damlasına
Acırsa tenin,
Asıl acı yüreğinde duy gülüm,
Her sarılma sevgi değil,
İçimde bin farklı parça.

Ve işte sağanak başlıyor gülüm
İslan,
Her bir damlası sana bu yağmurun
Gözlerimden süzülen.
Arındır kendini günahlarından,
Sahte sevdalarından...
Yıka yüreğini içimdeki senle.
O damlalar dokunursa tenine,
Sarılmak istersen bir parçasına
Acırsa tenin,
Asıl acı yüreğinde duy...
İçimdeki tek parça "sensin" gülüm,
Gerisi bin parça...

Cengiz Okçu

İçimdeki Yönetmen

Zaman

Ayarı önceden yapılmış belli belirsiz algılamalar ile hüzünlü hüzünsüz geçit töreni.
Bugün kokuna hasretler bağladığım ilk günün son saatleri.
Ne kadar yazık,
Zaman senin ile birlikte gitti.

Aslına canım sadece sen gitmedin
Yanında her bir köşesi çiçekler ile süslenmiş hayallerimde gitti.
Ahhh bu kadar mıydı paylaşımlarımız, düşünmedin.

Zaman

Sana aslında aşktan kalan bir yanımı hediye etmek isterdim
Ama vakit bile bulamadım, buldurmadın.
Her ne kadar bir gün pişman olursan da
Ne kadar yazık,
Her şey ile birlikte gittin.

Aydınlık

Bir günaydın sabahı
Sevmek istiyorsun,
En gizli hallerinde ışığın yüreğinden içeri sızmasını seyrediyorum
En derin dalgınlıklardan geçip gözlerime takılıyorsun
Bana sesleniyorsun
Günaydın
Bütün gün öylece sana bakıyorum
Güzelliğine dalıp gidiyorum, sonra gidiyorsun.
İçim acıyor, sana ulaşamıyorum...

Akşam

Düşünceler boğuyor, eriyor içim
Çelişiyor bedenim
Seni aramak istiyorum, duruyorum
Çelişiyorum
Sabaha dek çürüyorum.
Sana bir şarkı yazmak istiyorum,
Yazıyorum, yazıyorum, yazıyorum...

Bir kar günü

Üşüyorum, hem de çok
Çocuk gibiyim, sevinçlerim ile karışık bir heyecanla bakıyorum sana
Seviyorum, anlamıyorsun
Sonra karşına oturuyorum, görmüyorsun
Ahhh
Üşüyorum
Belki hala üşüyorum! ! !

Akşam

Beyaz o kadar güzel duruyor ki yerde
Kar, temiz bir yürek gibi
Yanıma gelip yüreğini bana veriyorsun, fark etmiyorsun
Üşüyorum...
Fark etmiyorsun
Düşüyorum uçurum gibi...
Korkuyorsun

Ayrılık

Ara sıra yanında olmadığım anlara verdiğim ad
Şimdiki gibi değil, ara sıra
O vakitler bazı zamanlar uzaklaşırdın,
Seni özlerdim, gelişlerini beklemek! ! !
Giderdin, beklerdim...

İsmin sen hali

Benliği kayıplara karışmış bir âşıktım artık,
Cümle kurmak...
Her şey sen iken, yüklem sen iken, özne sen iken
Konuşamazdım, tutuklanırdı dilim söyleyemezdim

Yüreğim ortada

Fark etmediğin her şeyi sana anlatmak
Ne kadar zor,
Çok zor...
Bir gün içimdeki yangını tutamadım
Daha çok yandım...

...

Cengiz Okçu

İki Hayat

Çok mu kolay geldi bu aşk?
Bu şehir çok mu dardı?
Kimsesiz bakışmalarda;
Bir nefes kadar kısa bir düşünüydü;
Yaşlandığımız, gözyaşlarımız, yaşadığımız?

En sahipsiz aşklardan mı geçmiştik
Birbirimize gelene kadar?
Bu şehir;
Ne kadar hazırlamıştı, bizi birbirimize?
Kirlenmiş hayallerimizi mi temizlemeye çalışıyorduk,
Gözbebeklerimizin kimsesiz temasında?
Ve gerçekten aşk-sız-lıktan mıydı?
"- bu saf acımız"

Yar'ı Yaradan'dan dileyebilmiş miydik, hiç?
Yoksa her geçmiş aşktaki gibi kolay mı gelmişti, bu aşk?
Kaç nefesi tükettik bu yakınlığımızda,
Adaletsiz uzaklığımızda?

Yok, hayır
Basit, sıradan değildin
Bu birkaç senli sensizliğimden geçerken sen;
Şimdi sahip çıkabilecek misin
Temizlenmiş hayallerimize, birbirimize?
Hayatımın kenarından geçen bir hatıra olarak mı kalacaksın?
Buna izin veremem! ! !
Her geçmiş aşktaki gibi, tükenmene aşk diyemem! ! !

Bu şehrin, tam ortasına düşen tertemiz bir aşkken sen
Gitmene izin veremem! ! !
Seni Yaradan'dan dilemişken;
Yanaklarımı üsütüyor nefesin, ıslaklığında tenimin.
Seni böyle sevmişken ben, sahipsiz aşklara geri dönemem! ! !

Bakışlarındaki heceleri okudum
Unutmaya imkân yok.
Harf harf dökülen taneleri topladım,
Yalnız kalmış bakışlarında.

Bekliden geçmiş aşk boşlukları hazırladı, bizi birbirimize...
Daha fazla sarılmamızı istedi, "- bu saf acımız"
Yağmurlar ıslatırken bu şehri,
Bekliden ısındı yüreklerimiz.
Bir yürek olduk...

Neden bu kadar korkmuştuk?
Adaletsiz yaralar mı almıştık?
Sızısına isyan ettiğimiz "- saf acılarımız" mı çekmişti bizi geriye?
Tam da tükenirken mi düşmüştük,
Islaklığında yanaklarımıza?
Birbirimizi "- bu saf acımızla" mı temizlemiştik?

Bu kalbin tam da ortasına düşmüşken sen
Tükenmene AŞK diyemem...

Cengiz Okçu

İlla ki...

İlla ki;
Meçhul bir yürekte, küçükte olsa
Bir yerler vardır benim için...

İlla ki;
Kuytulara bir yerde, soğukta olsa
Bir yer vardır yaşamak için...

Ve
İlla ki;
Yaşamak için,
Yaşlanmak için,
Yeniden doğmak için
Bir sebep vardır...

Benim için...

Cengiz Okçu

Kadınım...

Kadınım, sen şimdi
Yokluğa doğru bir yolcusun
Kalbinin arasındaki sayfalardan birine
Adımı ilişirmeyi unutma!
Sanma ki beni aramayacaksın,
Sıcaklığımı... Soğukluğumu, beni anımsamayacaksın! ! !
Bu hikâyeyi bitiren sen oldun, ben öldüm.
Evet, şimdi gerçekten hayallere karışyorsun
Ve ben ardından bir kere bile bakmayacağım,
Çünkü ben uyandım sen yoktun...

Cengiz Okçu

Karanlık

Bir tek sana verdiğim çiçekler gibi
Yalnız bir şiir.
Muntazam bir sevdanın seyrini yaptığım gecelerde
Sen başka sevdaları eşeliyordun.
Senin olmadığı yerlerde ben oluyordum
Tıpkı alıp götürdüğün kalbim gibi yalnız...
Bu öyle bir şey ki; sevdamdan arda kalan yine sendin.

İçimde beslediğim yalnızlıklar...
Yok olmuş dizelere sığdırıyorum onları
Ve ben
Kendime bile sığamıyorum
Kaybolurcasına.

Ayrılığı bu kalbe anlatmak zor,
Çok zor...
Çünkü;
Bütün imkânsızlıkları yenip sana gelmişim.
Şimdi kaldığım yerler,
Biraz siyah ve sen gelene kadar açılmayacak bu renk.
Sen kapısında yattığım yalnızlığım olurken,
Eşelediğin sevdalara inat sevdim seni.

Ne alışılmış duygularım var artık,
Ne de tanıdık bir yüz;
Bilmediğim bir dünyaya gelmişim.

Parmaklarının ucunda yarım kalan kalbim can veriyorken,
Bu gidişin az biraz ağır.
Bir kanca boynumda
Beni götürüyor...
Ne kadar garip öbür uçta yüzün.
Dizlerimin üzerinde sana sesleniyorum;
"Artık dur! "
Sen gülümsüyorsun, ama sesin çıkmıyor.
Bu "suskun gülümseme" umut veriyor bana,
Hain bir sessizlik! ! !

...
Ve renksiz gülümsemen yazılıyor gönlüme,
Hiç çıkmamacasına.
Üzgünüm senin yasını tutuyorum.
Acına benzer bir acı yok
Gözlerin biraz karanlık,
Biraz da ıslak
Hangisine inanacağım bilemiyorum.
Sana mı?
Yoksa sana mı?

Gözlerindeki gözlerim miydi
Yoksa dilindeki adım mıydı
Sana bu kadar uzak olan?
Ve sen uzaklığına bu kadar yemin etmişken

Ben sana nasıl ulaşırım, bilmiyorum...
Aynı yalnızlıklara düşüyoruz ayrı ayrı...
Bunu biliyor musun?

Cengiz Okçu

Kardelen

Gözlerinin içinden alıyorum,
Anlıyorum, ürküyorsun
Kırılmışsın bana,
Yapraklarını döküyorsun.

Düşerinin yanında uyuyorum,
Uykularda üşüyorum
Kış güneşinin ardından
Gözlerinden düşüyorum,
Kardelen...

Cengiz Okçu

Kaybettin...

İçimdeki şiirleri çağırıyordu sesin,
Ama sen hep uzakları seçiyordun.
Ölüm gibi bir ayrılığı seçecektin madem,
Neden gelmek istedin?

Bu uzaklık bana hep seni hatırlatır.
Rüzgârın tenime değişti
Hepsi ama hepsi,
Senden bir parça nefes gibi düşer
Yüreğime...

Evet, yıllar bile çare olmadı bu sensizliğe.
Özledim seni,
Aradan yüzlerce aşk teklemesi geçse de,
Sen bir taneydin ve hep bir tane oldun.

Şimdi seni özledim,
Dünya öyle, yarında öyle olacak.
Bir gün kalkıp bana geleceksin,
Belki o zamanda öyle olacak.
Özleyeceğim yanımda olsan bile her şeyinle.
Bir şeyler hep eksik olacak,
Aradaki zamanı özleyeceğim.
Belki de sana değil,
Akıp giden zamana hasret kalacağım.

Özledim seni, tenime değişimini,
Kaçışlarını, gelişlerini.
Söyle bu mesafeleri araya yerleştirirken
Hiç düşündün mü?
Gelmek için o mesafeleri aşman gerekecekti?
Düşünmedin değil mi?

Parçalarını yüreğime serpiyorum,
Kaybediyorum seni, kaybediyorum.
Oldu mu şimdi, kaybediyorsun?
Olmamalıydı, kaybettin...
Kalbince bir sestem mi etkilendin, bilmiyorum?
Kendini hangi trenle uzaklara attın, bilmiyorum?
Böyle olmamalıydı, oldu ve kaybettin.
Yandım...

Hey, gidi yâr
Sen olmasan da tükendi bu ömür.

Cengiz Okçu

Kınalım...

Ey güzelliğine yandığım
Beni yalnızlığının bahçesine alabilir misin?
Saklayabilir misin gözlerinde bir kaçak gibi beni?
Oturabilir misin yanıma?
Dökebilir misin yeşil gözlerinden gülüşlerini?
Ellerimi tutabilir misin, tutunabilir misin yüreğime?
Rüzgârın sesini getirebilir misin rüyalarımaya?
Kalbime katabilir misin kendini?

Sözlerin anlamını yitirdiği, sessizliğin hükmettiği güzelliğin...
Beni yolculuklara çıkartıyorsun, an ve an...
Beni yalnızlığının bahçesine kabul edebiliyor musun?
Vakit geçiyor heyecanım benim, vakit geçiyor...
Anlamsızlıklardan koparak geliyorum sana
Dökebilir misin kına renkli gözlerinden yüreğini?

Ey güzelliğine yandığım
Baharları açabilir misin yüreğimde
Vakit geçiyor heyecanım, döküyorum yüreğimi
Gözlerimden al beni yüreğine, vakit geçiyor...

Bakışların anlamını yitirdiği,
Kalbinin hükmettiği yüreğim! ! !
Gözlerinin kinasını yaktım yüreğime
Ve benliğim bir yolculuğaya çıkıyor, an ve an...
Anlamları siliyorum dünyamdan.

Cengiz Okçu

Korktum...

Günler geçse de, aylar bitse de
Zaman tükense de.
Bir sen bitmeyeceksin,
Kendimi unutsam da, yolumu kaybetsem de
Evimi bulamasam da
Bir sen kaybolmayacaksın.

Göğüs kafesimin sol yanında
Kapkaranlılık bir odanın içerisinde,
Kapısını çalmanı bekliyor sessizce
Bu gönül...

Yerin bellidir, gizlidir, saklıdır.
Gözlerin bir ışıktır, hayalimde
Aramızdaki tek engel o kapıyken
Açıp da çıkmaya cesaret edemedim
Korktum...
Benim olanları götürürsün diye.
Ve korktum, alıp götüreceklerini
Seni sevmemin sebebi.

Ve yine korktum;
Bir daha geri getirmeyecektin götüreceklerini...

Cengiz Okçu

Küçük Hayaller, Büyük Yürekler

Küçük hayaller vardı,
Dize dize dökülen dil bilgisi kuralları yoktu bizde
Üç beş arkadaş bahçe bahçe gezerdik
En yüksek ağaçtaki, en yüksek dala ulaşmak için

Daha o zamandan belliydi benim ulaşılmaz için savaşım
Küçük hayaller vardı, ama büyük işler vardı gönlümüzde
Daha o zamandan belliydi dilbilgisi kurallarının çelişkisi
Seviyorum demenin zorluğu yoktu,
Ama anlam bütünlüğü olmayan imla kurallarına sırt çevirmiştik
Kısaca boş cümlelere yer yoktu bizde...

Küçük hayaller vardı;
Fakat büyük yürekler vardı o zamanlar, her birimizde! ! !
Kaç kişiydiniz dersin
Üç beş arkadaşlık! ! !

Anadolu bahçelerinde döküldü sözcüklerim, seni seviyorularım
Aslında birazda haylazdık,
En yüksek dal için kaç kere döküldük toprağa
Daha o zamandan belliydi benim ulaşılmaz için savaşım

Ama hiç birimiz bilmezdi o zaman
Benim seni seveceğimi
Çocukluk işte oyunlarla büyüdük,
Huy işte!
Çıkmaz bedenden
Şevmeyi huy edindik neylersin...

Sen bilmezsin,
Seni sevdiğimi ilk ben bilirken anlamıştım
Sana gelen yollarda döküleceğimi toprağa
Ve her defasında
Küçük hayallerimle büyüttüğüm yüreğimin çekeceğini
Yükseklere...
Adım adım...

Cengiz Okçu

Mantık & Yürek

Günler, geceler...
Mantık, yürek...

Saatler zamanı vuruyor,
Aşka beş kala geri dönüp gidişlerden geçiyorsun.
Şimdi kim kulağına fısıldar?

Korkuyorum,
Bir hissizin elleri saçlarında diye
Başını bir taş yüreğe yaslıyorsun diye

Bir kadın anlamlı olmak ister
Sevilmek değil anlaşılmaq ister
Anlamak değil sevmek ister.
Sen ne istemiştin?

Cengiz Okçu

Masum...

En narin dokunuşlarını özledim bakışlarının
Düşmesin yere gözlerin, gözyaşların...
Sen daima bendeki gibi kal
Hani o ilkbahardaki gibi
Masum...

Cengiz Okçu

Meçhul Nedenler

Bir zamanlar sen vardın,
Şimdi ise olduğun yerde bir boşluk var.
Neden?
Nedenlerin meçhul
Bu güne kadar zaten bir türlü anlayamamıştım.
Her halde kendince bazı sebeplerin vardı,
Her halde kendince ağırlıkların vardı, bir türlü anlayamadığım.
Anlamak için çaba da harcadım
Ama yetmedi! ! !

Her sabah kalktığımda senli düşlere uyanırdım,
Uykularım senle bölünürdü.
Uyanmak için yüzümü seninle ıslatırdım.
Gün senle başlar senle biterdi.
İlla ki sensiz anlarımda olurdu.
İşte o anlarda da sen yetişirdin yanıma

Tıpkı bugün yetişeceğin gibi...

Cengiz Okçu

Mısralar Hep Sende Bitiyor...

Bir ömür bana emanet olan bu kalbimde
Mısralar hep sende bitiyor...

Küçük bir han'da mavi sessizliği duyuyorum.
Üşüyorum...
Seni görüyorum,
Akıp giden düşlerimde

Yıldızlara çatıyorum sanki suçları varmışçasına.
Rihtimde bekleyen küçük sandallardan bir tanesine binerek,
Tatlı gülümsemene kürek çekiyorum.
Akıntı gökkuşağının altına götürüyor

Sana ulaşmak senden kopmak kadar imkânsız
Bunu ben bilirim, ben yaşarım.

Uzun gecelerden kalma yorgun sorularım var sana,
"Neden gittin? "

Beni görüyor musun, bilmiyorum.
Ben seni görüyorum akıp giden gözlerimde.

Şimdi nedenini bilmediğim bir kızgınlığım var, yıldızlara
Bu küçük han'dan duyduğum sese,
Yani sana geliyorum.
Kıyameti beklemeden...
Gökkuşağının ardındaysan bekle beni
Sana geliyorum...

Cengiz Okçu

Mutlu ve Mutsuz...

Bir yıldızın kayması gibi sevdim seni,
Ömrümün kısacık bir "an'ında" mutlu ve mutsuz
İlk yürümeye başladığım gündeki heyecanla koştum sana.
Ayaklarım takıldı, düştüm bu aşka.

Beklemenin sabırsızlığı vardı bende, hiç vazgeçmedim
Hoşça kal dememek içindi her şey, beni hiç anlayamadın
Çocuksu değildi, sadece ilk defa yürüyordum
Ayaklarım takıldı ve düştüm bu aşka.

Belki de yanlıştı ama sevdim, düşünmedim sonunu
Ardımda kendimdi bıraktıklarım, olmadı anlatamadım
Hislerim yalancı değildi, sadece sana yürüyordum.
Düşerken anladım geç kalmıştım sana, olmadı

Ama çocuksu değildi, sadece yürümeyi bilmiyordum.
Ayakların takıldı ve düştün bu kalpten.

Cengiz Okçu

Mutsuz Prenses

Bazen mutluluğu bulduğunu sanarsın
Başkasının cebinden çıkar.
Bazen mutsuzluğu bulduğunu sanarsın.
O'da başkasının cebinden çıkar.

Bazen mutsuzluk parmağındaki yüzük olur.
Bazen dilindeki sözcük, gözündeki resim.
Bazen de elindeki boşluk.
Aldığın nefes kadar hüzünlenirsin.

Bazen yaratılmış en çirkin güzele tutulursun.
Anımsandığın sadece,
Parçalanmış kalbinin sende kalmayan diğer yarısı.
Ve ömrünü diğer yarını bulmak için harcarsın.

Herkes rolünü çok güzel oynar.
Mutluluk denilen bu hayat oyununda.
Rolü biten gider.
Geriye bir tek mutsuz prenses kalır.

Cengiz Okçu

Nasihat-ı Âşk

İnsan var, akıldır bir başkasına
Kendi akılı olmasa da.
İnsan var, âşıktır bir başkasına
Kendi âşkı olmasa da.
Biri diğerinden farksız hayallerin
Bu hikâyelerin pürüzsüz anlatımında iki tünel var.
Biri diğerinin aynısı...

Ne var ki, akıl veririz bir diğerine
Kendi hikâyemizin aynısına.
Değil mi?
Başa gelen çekilmez olası gidişlerde
Anlatır dururuz aklımızın düşe-yarısını.
Akıldır kendimizden daha akıllısına.
Zati öyle değil midir?
Hep bir başkasına verir insan kendi aklını
Ne var ki, kendi hikayesi şöyle köşede dursun!
Yoktur bile kendi aklında...
"Biz nerde hata yaptık" der dururuz en sonunda
Ve bir teselli gezer hep dudaklarımızda.
"Her son bir başlangıçtır."
Dudaklarımızca...

Nasihat dilinde bir kibrit,
Kömür gözlerinden doğar.
Yüreğinde bir alev gezer.
Söylesene sevgilim biz kimleri dinledikte,
Ayrıldık...

Yoktur günlüğümde sayfası,
İçi boş, kâğıtsız, yapraksız, kalemsiz
Sensiz, bensiz, bizsiz...

Bizsizlik alır her duvarını bu zindanın.
Bizsizlik götürür bulutları,
Yağmurları, seni, beni...
İçi dolu hikâyeler yok gönlümde, dudaklarımda.
Ne akıl var verecek,
Ne de âşık var sevecek.
Biri diğerinden farklı mıdır da
Göremez kendi hikâyesini insan, bir başkasında?
İki tünel yok artık karanlığın bu yarısında.
Hangi yarısından bakarsan bak,
Bu dünya hep aynıdır.

Cengiz Okçu

Nerde Kalmıştık?

Yabancı şairler var yüreğimde
Dilim tutuklu
Söylemek için arındırdığım şair sözlerim
Onlar şimdi neredeler?
Özledim...

Susma, söyle
Nerde kalmıştık, ayrılıkta mı?

Cengiz Okçu

Öylesine Birşeydi...

Elbet vardı bir gideni, geleni olmasa da...
Göreni olmasa da bir bileni vardı,
İzi olmasa da yaraları gizliydi.
Tadı olmasa da acıları vardı...

Kurduğu cümlelerin en gizli öznesi kalıpsız cümleleriydi.
Bir yemini vardı ki, hiç tutamadığı.

Şimdi mutluluk çağında en genç cümleleri başlıksız,
Sonunu bilmediği, bilmekten korktuğu bir yolculuğu anlatırken
Mutsuz yanı ağır basıyor.

Bir titremeydi kırılğan yüreğinde fark ettiğim.
Belki de vardı,
En sessiz damlalarını içine serptiği gözyaşları.
Serseri bir sevda almış, kapamış yollarını.
Açması zor bir kapıyı zorluyor

Ey Sevgili...
Okulunu özlersin
Bahçesinde oynadığın, yüreğini kanattığın
Ve hiçbir zaman gitmediğin,
"Sevda Okulunu"

Sorusu olmayan cevapların içerisinde bekleyen
Masum cümleler,
Hiç yabancı değil,
Kırbaç yemiş benliğime.
Hayat denilen bu küçük zindanı bırakıp,
Hapsine geliyorum kızıl gözlüm.
Bırak gözlerin alsın canımı

İmzasız bir sözleşmem var seninle,
Karşılığında benliğimi verdiğim...
Kanıtlım yok, kalbimin mürekkebi ile attım.
Senedim yok yüreğimi kanattım.
Gözlerime baktığında göreceksin,
Bu ömrü; sana,
Orda kapattım.

Cengiz Okçu

Özlüyorum...

O günlerde sabahlar daha bir geç gelirdi,
Haykırışların sakinliğinde geçerdi rüyalar.
Ve birde hayaller vardı.
Kimsenin bilmediği hayaller.
Zaten onlar da olmasa çekilmezdi geceler.
Bazen çocuksu gülüşler, bazen mutsuz ağlamalar.
O günleri özlüyorum.

Kimsenin bilmediği yerlere gider, umutlara dalardık.
Ah sevgilim zaten onlarda olmasa çekilmezdi hayaller
Bazen büyükçe, bazen mutluca
O günleri anımsıyorum.
Sıradan bir sabahtı; sanki hiç bir şey yokmuş gibi gidişin! ! !
Ansızın, hiç ses çıkarmadan.

Geri gelmenin umudu var ya; işte o beni ayakta tutar.
Niye gittin, nereye gittin?
Seni özlüyorum.
Ben, sen olmadan yılları devirdim.
Kaç geceyi sabahsız bitirdim.
Şimdi sana soruyorum;
Neden?

Cevaplarını özlüyorum...

Cengiz Okçu

Parçalandık Birbirimizden...

İlkin tebessüm oyunları ile başlamıştı
Kolay olmasa gerek,
O zamanlar iki parçanın birbirine benzeyen yanlarıydık.
Ayrıştırılamamış üzüntülerden geçiyorduk.
Belki bir boşluk doldurma çabasıydık kalbimizde
Belki de bir boşluğun içindeydik.
Yoksa sever miydim?
Açıkçası kolay değildi, sevmek...

Uzun göçlerden geçmiştim,
Bayağı güllerden kaçmıştım.
Belki de sana ihtiyacım yoktu,
Sadece kendime ihtiyacım vardı.

Uzun göçlerden geçmiştim,
Bir savaşın içerisinde bulacağım hiç aklıma gelmemişti kendimi.
Parçalandık birbirimizden.

Yazık...

Cengiz Okçu

Sana Dair Hayaller

Baharı haykırıyorum sana, tıpkı çocuklar gibi
Dertleri alıyorum senden, gülüşlerin farklı
Renklerin parladığı panayırlar gibi çiçekler açıyor,
Aynalara bak, gülüşlerin farklı.
Seslenirken uzaklara hayallerinle, cümlelerin kalıyor yakınlarda.
Gönül hasret aşkına, gönlün uzaklarda.
Kaldı ki; sen arada kaybolmuş bir peri...
Işıkları geliyor bakışlarının;
Bir yanda derbeder hali, bir yanda kör hali...

Baharı veriyorum sana, dilim varmıyor söylemeye
Dökül gözyaşı, dökül...
Bir kerede mutluluk için dökül.

Hüznü alıyorum senden, seninkiler bende
Güneşi veriyorum sana, gülümsemen bir hoş.
Sevgilerin yerini değiştiriyorum hepsi senin olsun
Korkuya nispet cesaret kalsın sende,
İnadın sevmek için olsun...
Aynalara bak gözlerin dolmuş,
Dökül gözyaşın dökül...
Baharla birlikte dökül,
Hüzne inat mutluluk için dökül...

Sade bir halle gel
Makyajsız gözlerinle gel, saklama benden
Çocuksu bir haykırışa gel...
İçimde bir rüzgâr var ona gel...
Çiçeklerle gel.

Cengiz Okçu

Sen

Bu aralar yakınlardan geçiyor uzaklığın,
Ne istediğini bilmeden konuşuyor yalnızlık benimle
Kararsız düşünüyorum gözlerinden, eller günahlardan korkuyor.
Ağlamak sıcak bir düşünüş başlangıcı
Sev, yüreğini kaybedecek kadar sev.
Nasıl bir zamandayım, kimin aşkı benim?
Ben kimin aşkıyım?
Aşk nedir?
Soluksuz bir son nefes koşuyor, düşlerimde...
Yalnızım, biraz korkuluyum.
Dilediğim sen, sevdiğim sen.
Dokunduğum her şey sen.
Yakınlarımdan geçen uzaklığını izliyorum.
Yalnızlık değil istediğim,
İstediğim başka birisi değil.
Beklediğim her şey sen.
İstediğim tek şey sen.

Cengiz Okçu

Sen ve Sen...

Hayatın seni dalgalandırdığı günlerden birinde
Masum bir bebeğin gülümsemesinde rastlarsın,
-kendine-
Ve bu rastlaşma sadece bir bakış kadar
-kısa sürer-
Bazen sakin bir bulutta duraksar -gözlerin-
Hatta hemen ardından;
Telaşsız bir rüzgârla yolculuğa çıkar,
-özlemin-
Ağaçlar yol gösterirken adımlarına
Dans eder gibi salınır yaprakları
Ve sen... biraz daha yaklaşırsın kendine,
-özgürce-

Ne aşktır bu, ne de bağlılık...
Hiç biri! !!
Sadece kendini hatırlamaktır,
Sen ve sen
Ve yine sen...
Zaten aşk telaşsız bir rüzgârla gezmez,
-gezinemez-
Oradan oraya savrulan bulutlar gibi
Fırtınalarla dolar yürekler, aşkta...
Özgürlüğünden uzaklaştıkça daha çok yaklaşırsın aşk'a...

Kimi kalp kabullenir bu esareti,
Kimi ise yadsınır...
Her ikisinde de bir boşluk oluşur içinde.
Yıllarca süren kalp masajları ile geçer ömür.

Ve en sonunda hiç bir şey kalmaz.
Sadece -sen...-

Hayatın seni dalgalandırdığı günlerden birinde
Kendi masumiyetini ararsın
Kendinde -bir yerlerde-

...

Bir sabah uyandıığında
Dışarıdan gelen bir yağmur sesi ıslatır gözlerini...
Mazide kalmış bir Eylül gezintisini getirir yüreğine

Ve en sonunda
Uzunca bir süre nefes almadan yaşadığını fark edersin...

Hayatın seni dalgalandırdığı günlerden birinde
Kendi masumiyetini ararsın
Kendinde -bir yerlerde-

Cengiz Okçu

Sende Yanarsın...

Senin için ölürüm deyip de kaçıp gittin,
Kurduğum hayallerin içinden uçup gittin.
Şensiz olmaz deyip de, bensiz göçüp gittin
Ölmeden önce beni yakıp gittin...

Her sözün aklımda, hayallerin aklımda,
Bilmiyorum aslında bensiz nasıl yaşarsın?
Beklediğim bir şeyler var, gönlümde bir tek sen.
Biliyorum aslında, bensiz sende yanarsın...

Cengiz Okçu

Ses Yankısı...

Her gülüşün bir dönüşü var yüreğimden
Her bakışın bir anlamı var o güzel gözlerinden
Evet, her haykırışın bir dönüşü var yüzüne
Yanlış mı? Her hatanın bir hesabı var ömründe...

Cengiz Okçu

Sevemiyorum

Özgürlüğümü sana teslim ediyorum, işte gidiyorum.
Yalnızlığımı alıp uzaklaşıyorum senin merkezinden.
Döküyorum bütün yaşlarımı ortaya hiç bir şey söylemeden.
Şikâyet değil!

Sadece sade bir sevdaya...
Yalnızlığımınla gidiyorum.
Uçsuz bucaksız bir tarlaya ekiyorum gidişimi.
Ve bir bulut gelip döküyor sevdasını,
Ayrılık tohumları filizliyor kendini.
Sesini duymadan gidiyorum, en basit olanı seçiyorum.
Bir sürgüne ihtiyatsızca, uzun adımlarla, koşarak gidiyorum.
Çelişkilerim bile dur diyemiyor, düşün diyemiyor.
Kalıp seni sevemiyorum...

Cengiz Okçu

Sevmek İstiyorum

Sakıncası yoksa gülen gözlerine âşık olmak istiyorum.
Ara sıra sesin ile neşelenip, eğlenmek istiyorum.
Fırsat bu fırsat seni gönlüme eğlemek istiyorum
Aklımca bir fikir bu seni sevmek istiyorum

Cengiz Okçu

Sevmek...

Gelgitlerden geçtim, fenersiz denizlerden
Yarım kalmış limanlar vardı o denizlerde
Sonralar; yarım kalmışlıkları unuttum.
Onlar sana gelebilmem için geçtiğim yanılmalardı.
Bir yığın kalpsizden geçtim,
Sana geldim, dünyaları bana getirdin.
Aldığım en güzel hediyeysen yanaklarıma sen bıraktın.

Ve biliyor musun sevgilim?
Sevmek,
Bir gülüş için yüzlerce kez ağlayabilmektir.

Cengiz Okçu

Sır...

Bakınca göremezsin,
Hani orda bir yere gizlemişsin,
Arayıp bulamazsın.
Hani bir sırrın vardır,
Sustun mu gizleyemezsin.

Sen buna "alışkanlık" de,
Bense "Sevgi" diyeyim.
Sen "alıştım sana, sevmedim" de,
Bense; "Sevdiğim için alıştım sana" diyeyim.

Söküp atmak için hınca hınç uğraşırısın;
"Kendinle..."
Aslında yerinden söktüğün sensindir!

Bakınca göremezsin,
Hani kalbimde bir yerde bulmuşsun.

Sustun mu gizleyemezsin.

Kalbine bak
Bak ki neler sakladığını gör
İn derinliklerine
Ve
Dürüst ol kendine,
Neyden neden kaçtığınla yüzleş.
Yüzleş ki! ! !
Düşlerin keşkelerinle doluşmasın,
Çıktığın yerden düşmeyesin...

Cengiz Okçu

Son eyrek

Ben hastayım, yarım ömürlük zamanım kalmış
Bir tane bile sigdiramamışım şöyle erguvani bir gül
Ömrümün ilk yarısına.
Daha dün gibi hatırlıyorum çeyrek ömrümü
Eyvahlar olsun vaktim bu cümleyle bitiyor.
Bir sürü iek gördüm ama onu göremedim,
Bulamadım...

Cengiz Okçu

Son Durak

Çok yoruldun, çok çalıştın.
Durmadın, dinlenmedin.
Bir o yana koştun, bir bu yana.
Yeri geldi uyumadın, yeri geldi durulmadın.
Akşam olunca sabahladın,
Sabah olunca akşamladın.
Peki, ama neden?
Daha çok derdin olsun diye mi?

Sonunda sen de anladın,
Değil mi?
Toprağın seni çektiğini...

Cengiz Okçu

Sönük Bir Yıldız'a Taze Gözyaşım...

Gökyüzünde karanlık yıldızlar var,
Aydınlıklar geride kalmış, besbelli.
Siyah perdede her şey sanki yavaş yavaş kayboluyor,
Aniden gelecek bir ışığın heyecanı ile sökülüyor yürekler yerinden.
Belki binlerce yıl önceden geliyor karanlıkları
Belki artık yerlerinde hiç yoklar
Aydınlık yıldızların ışıkları ise henüz gelmedi

Aşk böyledir,
Sönmüş bir yıldızın ışıkları ile bugün oyalanıp
Canlı bir yıldızın ait ışıkların daha ulaşmamış olması gibi

Aşk işte ne yapsan da olmuyor,
Her basamağında bir başka yaşanıyor.
Hiç kabul edilmeyecek kurallara sahip çıkılıyor
En sonunda kısa şiirler yaşanıyor.
Şairlerin ömrü uzun oluyor! ! !

Tekrar tekrar dökülüyor aynı acı için farklı zamanlarda
Büyük gözyaşları
Ya da derin yangınlar.

Onlar,
Sönmüş bir yıldız için dökülen taze gözyaşlarını körüklüyor.

Cengiz Okçu

Söyle Bana...

Öyle bir gülüyorsun ki
Sanki sen değilsin karşımdaki...
Yılgınlığa karşı ilaç gibisin
Yaşamak, her şey güzel...

Öyle bir gülüyorsun ki
Sanki dağlar duman, ben duman...
Yalnızlığa çare gibisin
Ey ayna! !!
Söyle bana...

Cengiz Okçu

Söz Biter...

Bir daha açılmamak üzere kapanmış bir kapının acısını çekmek...

En basit duygu sevmek,
Ya karmaşıkları! ! !

Zor olan sevmek
Ya basitleri! ! !

Sıkışmış kalmışım bir cümlenin içinde çıkamıyorum,
Ellerim yaslanmış duvara, ben durgun.
Yaşamak ağır geliyor,
Ya sevmek! ! !

Yaklaşmışım kenara... uçurum...
Ardımda sen,
Ya ben! ! !

Gözlerin, gözlerin bakıyor
Bakışların çarpıyor gözlerime,
Acıyor tenim, tenimden arta kalan ben
Ya sen! ! !

İçimde bir rüzgâr,
Döner dolaşır vurur beni...
Bir parça hayal kırıklığı,
Ekmek kırıntısı gibi kutsal...
Ya inanç! ! !

Beyaz bir kâğıt, karalı bir yazım hatası
Mürekkep biter söz başlar...
Kâğıt biter boşluk başlar...
Yargı biter,
Ya kalem! ! !

Karalı bir kâğıt, altında bir beyaz boşluk
Söz biter, boşluk biter...
Ya dolu bir bakış! ! !

Yoksa boş bir kâğıt mıydı?
Hatırlamıyorum! ! !

Cengiz Okçu

Susadım...

Hasret içinde suskun bir bekleyişteyim,
Yaklaş da dinle biraz.

Geçmediğim dehliz kalmadı gönlümde,
Bilmediğim doğru kalmadı.
Ama yanlış dalgalar geldi gönlüme,
Rastlaşmışsak da tanışamadım mutlulukla.

Evet, tanışamadık onunla.
Boş ver artık, mazide kaldı.
Vakit çok geçti, susadım.
Susadım aşka

Cengiz Okçu

Sustun

Derken bir anda geldi kalbimin gelgit halleri
Bir sende bir bende durakladı hüzün nöbetim
Aşka düşen sözler geçti gözlerinden,
Sustun...
Bir bakışlık mesafede
Bir sende bir bende durakladın
Yine sustun...

Cengiz Okçu

Şehr-i İstanbul

Sensizliği "anlatıyor" bu gece İstanbul bana
An geliyor bir rüzgâr, dar bir sokak
Küçük bir adım, cesaretsiz bir koşuşturma...
Bu şehir bıçak gibi yüreğimde
Uzun bir can çekişmesi ve...
Hemen ardından çaresiz bir bakış
Öyle uzun, öyle sessiz, çok şey anlatıyor.

Cengiz Okçu

Tanıdık Bir Yabancı...

Bir sonbahar zamanıydı;
Uzakları yakın eden de aşktı,
Yakınları uzak eden de aşktı.

Kimsesiz duyguların sahibi olabilmek çok kolaydı,
Zor olan sahiplenilmiş duyguları yaşamaktı.
Anlaşılan ve anlaşılamayan her şeyin sahibi yine aşktı.
Kısaca; başlangıçta aşktı
Bitişte...

Dönüp bakınca bir an,
Görülen hiçbir şey aynı değildir eskisiyle.
Ne zaman içinden bir sızı geçse, dursun istersin her şey.
Ne giden bir yüreğin izi kalsın, ne de gelen bir yüreğin sözü.
Yalnızlığın tek başınalılığına ihtiyacın varken,
Çoğalan tozlu yürüyüşleri duyarsın, sana doğru.
Birkaç saniye istersin dinlenmek için kalabalık "aşkım" cümleleri arasında.
Sana mı hitap eder bilmezsin, sadece duyarsın nüfusu artmış kalp atışlarının.
Sen kimsin?
Kendini tanıyor musun?
Emin ol ki, herkesten daha tanıdık değilsin kendine.
Belki de bir yabancısın...

Benim için odamdaki hiçbir eşyanın yeri önemli değil artık.
Çünkü yabancılaşan her şey onlarda saklı.
Şende onların içinde.
Sağda solda durmuşlar hiç fark etmez.
Zaten, bu aralar senide tanıyamıyorum
Öteki berikinden farklı olmuş "anlarının"
Hani bir an tuttum sandım yüreğini,
Serçe misali kaçtın uzaklara.

Cengiz Okçu

Taş Bebeğin Rüyası

Bedenin kadar ateş olsan, yakacağın yer yüreğim kadar bir yer.
Mısralarımda seni kavurduğum gecelerde sen rüyalarında bir hoşken,
Kâbuslarım bir hediye gibi gelirdi yanaklarının ıslaklığına.

Acılarımla derinleşirdi sevdalı rüyaların.
Bir dilek tuttum içinde aşk olan,
Olmadı...
Yosun tutmuş, gözyaşlarıyla ıslanmış yüreğin.
Bilmezsin, bilemezsin...

Kör bir ressamısın, ne çizdiğini görmeyen aşk perisi.
Artık gözlerin bir mühür gözlerimde.
İçinde ne var bilmiyorum, seni böyle renksizleştiren...

Benim haylaz yüreğim,
Nasıl kandı senin rüyana, bilmiyorum.
Hasret karası gözlerinden aldım ayrılık sözlerini,
Olası bir sevdanın kapısını kapattın.
Olasılıklardan kopamadın...
Yanı başında yatarken kırık kalbim, rüyaların kimlere?

Savaştıracak misin beni kendinle?
Dökebilir misin yollara, o taş yüreğini?
Beni arar mısın kaybolmuş benliğimle?
Onursuz varlığından kopabilir misin?
Yıkabilir misin "kahrolucası" duvarlarını?
Rüyalarına beni de katabilir misin?

Yüreğim kadar ateş olsan,
Yanacağın yer bedenim kadar bir yerdir.

Ah güzel İstanbul,
Bir kerede benim için ıslat pembe yanaklarını.
Sen tanıksın,
Söyle suç muydu?

Sevmek bir ömür sürüyor,
Sevilmek kısa! ! !
Gözleri bu kadar güzel iken özlemi uzun
Hangi sevda yaşı kadar yaşanmış; bu korkaklık niye?
Yakacağı yer yüreğim kadar bir yer,
Bu hasret niye?

Sonsuzluğun ötesinde gömerken kalbime gözlerini
Sol yanımda bir tek; silinmiş, zor okunan adın kaldı.
Bir de kefil olduğum günahların.
Sana son kez canım diyorum.
Kıymet bilmeyen canım.
Teşekkürler...

Cengiz Okçu

Tecelli Kervanı

Güneş doğduğu yerden batar
Çünkü o hep aynı yerdedir.
Doğuyu batıyı ayırma
Hareket eden yerdir.
Sen gözüne aldanma, kandıran seni "fer"dir
Yer değil...

Aradığın her neyse, bende değil sendedir.
Bulmak istersen ara, Aşk içindedir...

Sırtındaki yük nedir ki?
Bak!
Sen, bir de severken gör beni.
Gözünü, gönlüne karıştırma sakın
Lakin sende bir kıyamet gizlidir.
Dönersin sabahsın, dönersin akşam.
Bir an;
Rüzgârında sükût olursun.
Doğuda batı, batıda doğu
Turfada güneç...

Hisarda yıkık ararsın
Bir de severken görsen kendini.
Var mıdır farkın?
Lakin bir kıyamet gizlidir sende
Dönersin durursun, batıyı doğuyu ayrı tutarsın.
Bilmez misin?
Aradığın sensin...

Cengiz Okçu

Tekrarı Olmayan Bu Hayatı Yaşamaya Gel...

Dalgalar geliyor üzerime;
Bir fark yok,
Fırtınalarını kopardığın gözlerinden.
Nerden geldiği belirsiz "biraz" gülüşün
Beni kendime getirir.
Gözlerin bu mısralardan geçerken,
Yüreğin nerelerden geçer bilirim.
Ellerin boşlukta gezerken,
Dillerin ne söyler bilirim

Sen bilmezsin,
Geçmişinle sınırlı bildiklerin
Geleceği görmezsin!
Kanadın kırılmış, ürkeksin.
Korkma
Tekrarı yoksa eğer bu hayatın,
Geri gel...

Cengiz Okçu

Terazi...

Önce kendini tanı
Kalbinde bir terazi olsun ki; sana seni tartсын.
Başka insanların seni tartmasına aldanma.
Sen kendini yanlış tarttıktan sonra,
Başka terazilerin sana ne faydası var.

Gözüne güneş vurduğunda gözün kamaşır.
Aldanma,
Yüreğine güneş vurduğunda yüreğin yanar.
Şen güneşi yüreğine tut, cesur ol.
Önce kendini bil.
Kalbinde bir ateş olsun
Başka ateşlerden önce kendi ateşinde ısın.

Cengiz Okçu

Terkedenler

Hayat, anlatılamayacak kadar uzun
Yaşanılmayacak kadar kısa
Çiçekler, ölü çiçekler
Kalplerin içerisinde dikenler
Sayma, zamanı ne kadar yaşadığını sayma
Gidenler çoktan gitti, şimdi neredeler?

Gözler var, düşülemeyecek kadar derinler
Korkular var özlerinde... bilmezler
Savaşırılar cesaretsizce savaşırılar.
Yeri gelir bir anda giderler
Terkederler

Cengiz Okçu

Unut -ma- dım

Unuttum,
Denizden gelen kokunu
Attığımız adımların sayısını
Söylediklerimi
Her şeyi unuttum...

Gece karanlığında geçtiğimiz o park
Secdelerim, sinirlerim, şiirlerimi her şey
Yanımdaki koltukta oturan ve bana bakmayan o bayanı
Ellerimin içindeki kayıp avuçları her şeyi unuttum

Baharın getirdiği sevinçler! ! !
Bulamıyorum kalbimde
Senden önceki hiç bir şeyin tadını bulamıyorum...
Damağım kilitli...

Bir salgın, bir nezle
Bitmek bilmeyen bir tutkunluk hali
Seni seviyorum, seni seviyorum
Seni seviyor-dum
Bir zaman tüneli ve içinden geçen ben...
Unuttum;
Zamana bırakılan sözlerini,
Yargısız gece yolculuklarımı, yüreğindeki fakirliklerini...

Her şeyi unuttum da yazdığın üç noktayı...
"Unutamadım"
Bağışla sana yakışmayan hiç bir şeyi unutamadım.

En çok gözlerini sevmiştim
Benden uzaklığını, bakamayışlarını.
Biriktirdiğin yaşlarını görmüştüm,
Dokunamadım...
Ellerini sevmiştim
Tutarken kaçırdığın ellerini.
Canımı yakan sözlerini,
Sonu olmayan düşüşlerimi sevmiştim...

Aklımın hoyrat zindanlarını
Verdiğin cezaları, aldığın yarınlarımı,
Gün dönümlerini ve
Seni beklemeyi sevmiştim.
Şimdi geliyorsun ya,
Ne yaparım bilmiyorum
Alışmışım gitmelerine
Ben şimdi kimi beklerim?

Cengiz Okçu

Unuttuk...

Eski bir anı ile geldin aklıma,
Bir an kaldım varlığını hatırlar gibi oldum
İç çekişimin uzunluğuna bir ömrü sığdırdım sevgilim
Kısa bir zamana "seni"
Bana en uzak seni sığdırdım.

Öncesinde zaafplarımın kuytusuna takıldım
Geçemedim kendimi

Sonraları sana takıldım
Bir adımım bile ileriye gidemedi.

Beraber olamadığımız anlara bile seni kazımıştı bu yüreğim
Beraber olduklarımız kadardı
Unuttum, unuttum...

Bir gün gelince batmış bir güneşin ışıkları olup sana gelirse
Beni tanıyamazsan, seni tanırsam
Tek fark sen değişmiş olacaksın,
Yine de ben seni tanıyacağım.

Kendinle beraber götürdüklerin bir kenarda unutulduysa,
O zaman bende kalanlarını da unutmuşundur.
Unuttun, unuttun...

Yaşadığın şehri değiştirip, hangi illerde bulunursun, bilmiyorum.
Doğru olan neydi?
Unuttum, unuttun...

Zor zamanlarımın dökümünü yaparken
Bir kâğıt takıldı hatıralarıma
Üzerinde seni sevmiyorum yazılı olan
Gülümsemelerini serpiştirmiştin...
Zamanı nakit olarak orada o anda yaşamıştık.

Ben kalbimle ödemesini yapmıştım,
Bana kalan bir şey olmamıştı.
Oysa bir sevgi sözcüğü bile duyamadım.
SEN BENDEN GİTTİN...

Cengiz Okçu

Üstü Sende Kalsın Bu Aşkın

Söylenecek sözler var, düşünülüp de inkar edilen.
Bir ömür beklemek, suskunluğu yenemeden.
Dilimin ucunda seni bekleyen
Bölük bir cümle... tam da ortasında yarım kalmış.

Sensiz geçecek bir hayatın,
İlk saniyeleri geçerken
Yapraklar dökülüyor sözlerinden.
Sonbahar sarısı bakışların düşüyor,
Bir avuç yüreğime.
Şimdi ben gitmeye hazırlanıyorum,
Sırtımda bir irkinti ile seni bekliyorum.
Sanki her an dur diyecekmişsin gibi,
Sesin geliyor kulaklarıma.
Yazık ki, bulanık bir düşünle karışık
Ben gidiyorum.
Üstü sende kalsın bu aşkın...

Cengiz Okçu

Ve Öylece...

Neden gözlerinin arkasındakileri merak etmiyorum?
Avuçların kimlere dokunur düşünmüyorum? !
Seni neden sevemiyorum bilmiyorum?

Beni çağır, öylece ama sadece öylece.
Günaşkâr bir yalnızlık bu, sensizlik...
Çile, ama sadece öylece...
Kim gözlerindeki,
Ellerin nerde,
Sevdan nerde?

Özledim, gözlerinde ezilmeyi
Bir akşam durgunluğunda ağlamayı,
Kuytu bir gülümsemeyi,
Gülümsememeyi,
Varlığına yaklaşmayı, senden uzaklaşmayı
Özledim, ama sadece öylece...

Çile, aşkı devretmek...
Kim olduğu önemli değil
Seni başka bir aşka değiştirmek.
Kaçmaya değer ne kaldı kaybedecek?
Seni sevdim, ama sadece öylece...

Bir su birikintisinde ıslanmayı, unutmayı
Avuçlarında uyumayı,
Marifetsiz, özverisiz koşmayı
Düşmeyi...
Sonra küçük bir düş parçasına
Düşlemsel bir analiz yapmayı...

Bilmiyorsun, arkadaşça değil
Delice, kıyametçe, sonsuzca
Ve öylece...
Ben en çok nefesini özledim,
Tenime yapışan sesini...

Neden gözlerinin arkasındakileri merak etmiyorum?
Avuçların kimlere dokunur düşünmüyorum?
Neden onca fedamdan sonra
Delice, kıyametçe, sonsuzca
Ve öylece
Seni seviyorum?
!!! ...

Cengiz Okçu

Yalan...

Bu han'da her Şey bir mevsim
YanıŐım yalan, kanıŐım yalan
Ne garip
Bir gün toprağın stndesin
Bir gün altında
Ben yanan,
Sen yalan, ne garip
Yüzünde gülümseme
Hüzün,
Hangisi yalan?

Cengiz Okçu

Yapamazsın... Sevdiremezsin...

Yapamazsın, sevdiremezsin...
Bana kendin diye bir yabancıyı sevdiremezsin.
Gülüşlerin var belli belirsiz anlarda,
Hiç beklemediğim kadar masum.

Bakışların var yapayalnız hallerimde,
Bana yakalanan.
Yapma desem de dinlemeyeceksin,
Sevdireceksin bana tanımadık bir güzeli.
Sonra korkutuyorsun beni,
İçimde bir basıklık olur
Hafiften irkilsem ağlamaklı bir hal başlangıcı
Ardından neyin geleceğini bilemediğimsin...

O güzeli sevmeme izin verme.
Tanıdık birisi ol!
Her zaman ki hallerine bürün, ama değişme! ! !
Şayet korkusuzluğum bilindikliğindendi,
Yeni bir "sana" hazır değilim.
Gece gökyüzü;
Koyu renkli saltanat kıyafetini giydiğinde
Nöbetlere terfi ediyorum.
Rızam olmadan ve aydınlık gelene kadar
An ve an seni bekliyorum puslu karaltılar ortasında.
Savunmasızım,
Ve bu kalbim neyin diyetini öder iyi bilirim.
Bir sonraki gidişine kadar
Her gelişini saklarım sızılarımda...
Hem gidersin hem de sevdireceksin kendini
Bir yabancı diye.

Bir gün gelecek
Bu aşk bahçesindeki güller yollarına dökülecek,
Sen bunu hem istersin hem istemezsin.
Diyetim bu;
İstersin... istemezsin...
Ve sen değiştikçe korkarım bu gelişmelerin artacak.
Zira o güzeli bana sevdirtme, korkarım! ! !

Cengiz Okçu

Yapamıyorum...

Hadi vakti geldi.
Gözlerinde yaşlanmamın zamanı,
Gözlerinden dökülmem gerekiyor
Gitmem gerekiyor.

Zorlama
Olmuyor işte, olmuyor
Ansızın bitecek işte, olmuyor...

Beni at içinden,uzaklara fırlat...
Bağır, çağır...
Bu aşk bitti de.
Ama yeter ki; sen yap bunu...

Ben yapamıyorum...

Cengiz Okçu

Yeniden...

Hatırladığımın ötesinde kalan bir gülüş
Gözlerimin önüne düşen boşluk ve sen
Ta ki yeniden âşık olup uyanana dek
Uzun bir bekleyiş...

Biten, giden zaman ve biraz da yağmur
Gözlerinin içinde bir düşünce ve ben
Ta ki yeniden âşık olup unutana dek
Uzun bir yürüyüş...

Sessiz geçen bir gemi
Derinlerde kalan aşk ve ihanet...
Ta ki yeniden, "yeniden" diyene dek
Uzun bir sadakat...

Nefessiz, cansız bir beden
Uzaklarda doğan güneş ve ayrılık...
Ta ki yeniden bulana dek
Uzun bir kayboluş...

Hatırladığımın ötesinde kalan bir beden
Derinlere dalan gönül, kısıntılı sessizlik
Saf bir vefa...
Ta ki yeniden sevene dek
Uzun bir veda...

Cengiz Okçu

Yerde Kalsın

İçinden geldiğince sevmek, hür olmak
Bağısız gülümsemeler, özgürlük
Nostaljik duraksamalar ve yalnızlık
Birlikte yürüyen âşıklar,
Yalnız gezen hasretler.
Bir kalbi ikiye bölen hatıralar,
Varsın kör olsun budala kıskançlıklar...

Hasım olmuş ikiye dörde bölen gururlar,
Asalet yukarıdan bakmaksı diğeryarına
Varsın köle olsun budala benliğin.
Esaret aşağıdan bakmaksı budala yarına
Varsın sürünsün öteki yarın.
Sönmüş bir aşkı kor etmekse niyetin
Rüzgârı benliğinde ara, gururun yerde kalsın.

Cengiz Okçu

Yoksun

Sen gittiğinde kuşlarda gelirdi ardından,
Hatıralar göz kırpardı sabahlara.
Ve yalnızlık umursamadan yoluna devam ederdi.
Rüyalarımda hep sen vardın, hala da sen varsın.
Bazı gecelerim var sana köle,
Ama sen yoksun...

Tutunamadım hiç bir şeye.
Yapamadım sensiz.
Sevemedim kimseyi.
Ve hala her gözyaşımda senin imzan var
Ama sen yoksun...

Cengiz Okçu

Yolculuk Var

Bir ömrü saracak kadar genişten uzaklaşan özlem
Sen yalandan ne çıkar fallarında aradın aşkını

Aşk dedim de, o bir sarmal
Vaktinde yetişemediğim randevum gibisin
Vaktinde...

Zaman hep geçiyor zaten
Zaten aşk hep geçiyor.
Ve bu kentte dolu dolu ölüyor.
Bomboş sokaklarda kalabalık seslerden öğreniyor insan
...her türlü özümsemeyi.
Kaldı ki yabancısı olmadığı bir kentte buluyor
... her türlü serzenişleri.
Ta ki, geri dönene kadar!
Zaman zaten hep aynı

... ve bir dahaki güneş vakti gelene dek
Ne kadar hatıran varsa, al yanına
Sahte bir yolculuk var...

Cengiz Okçu

Yüreğın... Gözlerin... Rüzgar... ve tabi Sen...

Ne zaman ki senin ile konuşmak istesem
Bir cesaret gelirdi yüreğime.
Ta ki gözlerinin içindeki o derin sessizliğı görene kadar...
Gönlündeki renk vurmuşken gözlerine,
Düşemezdim kalbine.

Ne zaman ki sen gittin...
İşte o zaman anladım, kalbimin içindekileri.
Sen bendeki en masum hislerin sebebiydin.

Ne zaman ki sen gelirsın yüreğimden aklıma
Bir yolculuk başlar
İşte o zaman gözlerimdeki renk sen olur,
İşte o zaman yüreğimdeki sessizlik sel olur.

Rüzgar yok... Ve bir İstanbul hatırası,
Seni o günden sonra tanıdım sevgilim
Ellerinde ellerim, bitmiş bir aşk şarkısı...
Yanık bir yüreğın son hatırası...

"Gittiğın güne selam olsun..."

Cengiz Okçu

Yürüdüm Hayata

İnsanlar geldi kapıma kilitlerimi açamadım,
Açtıklarım kovdu evimden beni,
Korktum.

Elimde kalan "hiç bir şeyleri" sevemedim.
Ne yollardan geçtim ben bilmezsin, tozu dumanı bir olan çöllerden.
Ayaklarım kanadı, belki yüzlerce defa ama yılmadım.
Yürüdüm, belki günlerce hiç durmadan.
Tanıdık, tanımadık bütün bakışları yakaladım yakalandım...
Yeminler ettim tuttum, tutamadım...
Şarkılar yazdım her makamdan şarkılar,
Şiirler yazdım en aşikâr sevgi sözcüklerimi tükettim...

Balıklar tuttum dibi görünmeyen gölden
Korktum içinde boğulmaktan yüzemedim,
Aşk oldum âşık olamadım,

Sarhoş oldum han meyhanelerinde içemedim, içtim...
Mevsimler gördüm gönüllerde ihanet mevsimlerinde yağdım anlamadım, anladım...

Parklarda aç yattım, uykularımı sattım doyamadım.
Yüreğimi sattım kimse almadı.
Üzerimi temizledim, ellerim kirlendi
Korktum temiz yüreklere dokunamadım
Dersler aldım kimse bana sevmeyi öğretemedi
Bildiklerimi paylaştım kimse dinlemedi.

Acılarına fiyat biçtiler, zannettim ki beni sevecekler
Yanıldım; sevmek istedim, sevdiler acılarla kaldım
-baş başa

Bir gün hiç bilmediğim bir yerde uyandım
En uykusuz gecelerden
Gözlerim az görüyordu artık, birazcık ışık vardı
Yürüdüm, yürüdüm, yürüdüm
Elimi uzattım dokundum,
Yüreğimi uzattım yandım, kirlendim

Yolumu kaybettim, yoruldu, korktum
Sabrettim aradım,
Ayaklarım acıdı, yürüdüm
Yürüdüm...

Evime döndüm belki gitmişlerdir diye
Kapımı çaldım, sen açtın tanıyamadım
Beni göremedin...
Yürüdüm sana, ellerimde kilitler vardı dokunamadım
Kapıyı kapattın.
Yorgundum, uyumak uyanmamak istiyordum
Odama girdim, yatağımda ben vardım, korktum

Ne yollardan geçtim hepsi zordu,

Pişman oldum evimde bıraktığım benliğime ağladım
Acıdım kendime diğer insanlar gibi
Yürüdüm, kapımı kapattım yüzüme
Ardımda seni bıraktım
Yürüdüm uzaklaştım evimden,
Beni hiç görmedin, ben gittim...
Ben diye kimi sevdin, hiç bilmedin.

Günlerce yürüdüm, eski yollara vardım,
Sarhoşluklarım geldi aklıma
Acıyan yanlarım hepsi geçti benliğimden bir anda
Yüzmek istedim, boğulsam da yüzmek istedim

Yalnızdım, ayaklarım acıyordu, acıkmıştım, balıklar yoktu
Yüreğim hiç bir şeyim yoktu...
Yürüdüm acılarım arttı, senden uzaklaştıkça arttı.
Anladım...
Korktum geri dönemedim, sevdim dönemedim
Pişman oldum evimde bıraktığım sevdiğim kadına ağladım.

Geri döndüm, kayboldum
Yılmadım yürüdüm, mevsimler döndü açıldı kilitler elimde
Yürüdüm
Çöllerden geçtim geldim.

Kapımı çaldım, sen açtın tanıdım.
Beni göremedin...
Kapıyı kapattın.
Odama girdim, yatağım yoktu yerinde...
Anladım "ben" de gitmiştim.

Cengiz Okçu

Zaman...

Bir an da parçalandı hayatlar, bölündü yıllar
Doğduğum günden belli zaten, Şubat soğuğu
Sakin isyan zannetme Gülümse Gülüm

Seni özleyecek kadar tanıyamadım bile,
Sadece dudaklarında bir tebessümle hatırlıyorum an ve an...
Zaman seni özleyecek kadar hatırlayamıyorum ki,
An ve an akıp gidiyorsun...

Neden insan gördüğü güzel bir çiçeği dalından kopartmak ister?
Ve kopartır...
Neden insan gerçek olan güzelliklerden kopmak ister?
Ve kopar...

Tembellik etme biraz sev bir şeyleri.
An ve an gidiyorsun işte.

Bir an da döküldü gözyaşların
Bir sonraki öncekinden daha coşkulu
Tembellik etme de Gülümse Gülüm
Sev bir şeyleri...

Cengiz Okçu

Zemheri Yalnızlık

Zemheri yalnızlık
Söyle neden üzerime bu kadar geliyorsun dostum?
Bırak biraz nefes alayım.

Hiç düşünmez misin?
Benimde kendime göre bir hayatım var.
Yaşamak istiyorum artık,
Sevmek istiyorum karşılığını göre göre.
Tekrar tekrar gülümsemek istiyorum,
Gülüştüne âşık olduğum bir yüze.

Dostum, bir tatil yap
Dinlen biraz, ben artık mutlu olmak istiyorum.
Uzaklaş benden.

Zemheri yalnızlık
Söyle neden üzerime bu kadar geliyorsun?

Cengiz Okçu

Zindan

Seni görmektir bir bakıma anlamak!
Bir döküntü gözyaşın var,
Ara sıra canlı cansız yere düşer.

Sesin geçmişe karışmış "gel" der.
Elbette gelirim ama sonucu!
Sen olabilecek misin ki, sen gibi?

Kader bu deyip ağlamaklı halimize ağlamak,
Ne ziyan ama?
Sanırım – ki ben hiç sanmazdım! –
Korkum zindan bana.
Ne dilim döner seviyorum der;
Ne de suretim güler.

Af buyur her şey zindan.
Af buyur her gülüş yalan.
Yirmi dördünde senden vazgeçmek,
Ellisine kadar ziyan.
En erken yirmi yıl sonra kavuşmak var;
O da musalla taşında,
Belki daha da erken.

Cengiz Okçu